



Co ukázaly první dva ročníky České ceny za architekturu?

TISK, Datum: 07.06.2018, Zdroj: Stavba, Strana: 25, Autor: Jana Tichá, Vytištěno: 6 000, Vydavatel: Business Media CZ, spol. s r.o., Rubrika: Recenze

Architekti Radko Květ a Pavel Pijáček: Pavlov je v módě, s takovou návštěvností Archeoparku jsme nepočítali [URL](#)

WEB, Datum: 21.06.2018, Zdroj: archspace.cz, Autor: Lucie Sigmundová, Total visits: 6 512

Radko Květ: soutěže jsou luxusní koníček

TISK, Datum: 07.06.2018, Zdroj: Stavba, Strana: 4, Vytištěno: 6 000, Vydavatel: Business Media CZ, spol. s r.o., Rubrika: Rozhovor

Věříme v nový stavební zákon do čtyř let

TISK, Datum: 06.06.2018, Zdroj: Komora.cz, Strana: 16, Autor: VALERIE SAARA, Vytištěno: 15 100, Vydavatel: C.O.T. media s.r.o., Rubrika: Sekce

Ďáblické sídliště má ochránit územní plán

TISK, Datum: 21.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 21, Autor: Ondřej Hanko, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Praha

Praha plánuje další mrakodrapy. Mají vyrůst na Pankráci nebo Jižním Městě

TISK, Datum: 07.06.2018, Zdroj: Ekonom, Strana: 32, Autor: Jan němec, Vytištěno: 15 473, Prodáno: 13 151, Vydavatel: Economia, a.s., Rubrika: Další Témata

Praha zvedá stavidla pro developery

TISK, Datum: 16.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 15, Autor: Benedikt Lederer, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Praha

V Praze 4 proinvestujeme až 40 miliard korun. Chceme propojit Kačerov a Budějovickou, aby na ně bylo město hrdé, říká developer Passer [URL](#)

WEB, Datum: 20.06.2018, Zdroj: iHNed.cz +1, Total visits: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Obsahové dupliciti: 20.06.2018 - Hospodářské noviny

Blob na Letné? Pražany rozděluje, architektky ještě víc, říká historik Lukeš [URL](#)

WEB, Datum: 15.06.2018, Zdroj: echoprime.cz +1, Total visits: 195 562, Vydavatel: Echo Media a.s.

Obsahové dupliciti: 15.06.2018 - echo24.cz [URL](#)

Nová šance pro chobotnici? [URL](#)

WEB, Datum: 15.06.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Autor: Hradčanská Vizualizace, Total visits: 42 071

Takový most jsem nikde neviděl, proč se o něj nestaráte? řekl o Libeňském mostu architekt z Itálie. I díky němu vznikly petice na záchranu stavby [URL](#)

WEB, Datum: 14.06.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Marek Pokorný, Total visits: 5 397 490, Vydavatel: Economia, a.s.

Metro D povede na Žižkov, rozhodli radní



TISK, Datum: 01.06.2018, Zdroj: Naše Praha centrum, Strana: 3, Autor: Ivan Kuptík, Vytištěno: 43 000, Vydavatel: Strategic Consulting, spol. s r.o., Rubrika: Praha centrum

Holešovické Výstaviště mění svou podobu

TISK, Datum: 01.06.2018, Zdroj: Právo, Strana: 10, Autor: Petr Janiš, Vytištěno: 124 405, Prodáno: 73 570, Vydavatel: Borgis, a.s., Rubrika: Praha - Střední Čechy

Územní plán Brna by měl být do roku 2022 [URL](#)

WEB, Datum: 08.06.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Autor: Připravovaný Územní, Total visits: 42 071

Výstavba sídlišť

TV, Datum: 20.06.2018, Zdroj: ČT 1, Strana: 1, Provozovatel: Česká televize

Zbrojovka? Její podobu určí i Brňané

TISK, Datum: 11.06.2018, Zdroj: Brněnský deník, Strana: 3, Autor: PAVLA HLOUŠKOVÁ, Vytištěno: 6 700, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: Brno - aktuálně z víkendu

Nové byty v Brně? Pro jejich výstavbu je nutné řešit dopravu a územní plán [URL](#)

WEB, Datum: 13.06.2018, Zdroj: brnensky.denik.cz, Total visits: 498 727, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Celoměstský park pro půlku Brna? [URL](#)

WEB, Datum: 07.06.2018, Zdroj: idnes.cz, Total visits: 65 280 239

Tesco u brněnského nádraží čeká proměna, vzniknou byty a levnější obchody [URL](#)

WEB, Datum: 15.06.2018, Zdroj: modernibrno.cz, Autor: Dominika Hromková Zdroj, Total visits: 22 704

Centrum Olomouce by mělo být bez mrakodrapů

RÁDIO, Datum: 04.06.2018, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Strana: 4, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS

Rýsuje se plán nové podoby části Plzně

TISK, Datum: 20.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 17, Autor: Jaroslav Nedvěd, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Kraj Plzeňský

Pěší zóna v Trutnově - architektonické návrhy [URL](#)

WEB, Datum: 21.06.2018, Zdroj: trutnov.cz

V Nymburce mají zastupitelé jednat i o soutěži na novou lávku [URL](#)

WEB, Datum: 21.06.2018, Zdroj: archiweb.cz, Total visits: 193 815

Zlínský kraj má dva adepty v nominacích na Českou cenu za architekturu [URL](#)

WEB, Datum: 21.06.2018, Zdroj: zlindnes.cz, Total visits: 37 376

Na Jeřábkově náměstí v České Lípě by za pár let mohla začít růst moderní bibliotéka

TISK, Datum: 20.06.2018, Zdroj: Týdeník Českolipsko, Strana: 4, Autor: (jj), Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Rubrika: O čem se mluví

Byly vyhlášeny výsledky prestižní architektonické soutěže Brick Award 2018 [URL](#)

WEB, Datum: 20.06.2018, Zdroj: estav.cz, Total visits: 0



Most uvažuje o pomníku horníkům

TISK, Datum: 20.06.2018, Zdroj: Právo, Strana: 10, Autor: (ČTK, koc), Vytištěno: 124 405, Prodáno: 73 570, Vydavatel: Borgis, a.s., Rubrika: Severozápadní Čechy

Ve finále soutěže na novou centrály ČS v Praze jsou tři projekty [URL](#)

WEB, Datum: 18.06.2018, Zdroj: archiweb.cz, Autor: Kleihues Kleihues, Total visits: 193 815

Nábřeží Loučné i po roce budí rozpaky, ale usiluje o ocenění [URL](#)

WEB, Datum: 17.06.2018, Zdroj: svitavsky.denik.cz +1, Total visits: 31 643, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 16.06.2018 - Svitavský deník

Spor o stromy na plzeňském náměstí

TV, Datum: 15.06.2018, Zdroj: ČT 1, Strana: 7, Provozovatel: Česká televize

Nejlepší česká architektura

TISK, Datum: 14.06.2018, Zdroj: Týdeník Echo +2, Strana: 54, Autor: TEREZA KOZLOVÁ, Vydavatel: Echo Media a.s., Rubrika: Postavy

Obsahové duplicity: 17.06.2018 - echo24.cz [URL](#) , 16.06.2018 - echoprime.cz [URL](#)

Lanškroun do čtyř let postaví u nádraží dopravní terminál

TISK, Datum: 13.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 17, Autor: (ČTK), Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Kraj Pardubický

Historicky největší stavba Univerzity J. E. Purkyně se dává do pohybu [URL](#)

WEB, Datum: 13.06.2018, Zdroj: uestecky.denik.cz +1, Total visits: 176 053, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s.

Obsahové duplicity: 13.06.2018 - decinsky.denik.cz [URL](#)

Česká studentská soutěž vyhrála Cenu EU

TISK, Datum: 12.06.2018, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 5, Vytištěno: 32 670, Vydavatel: Economia, a.s., Rubrika: Události

Litomyšl roste. Chystá se i vznik nového sídliště s náměstím a školkou [URL](#)

WEB, Datum: 11.06.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Fotobanka Profimedia, Total visits: 2 643 856

Česká cena za architekturu má třiatřicet finalistů, prohlédněte si nejlepší novostavby [URL](#)

WEB, Datum: 11.06.2018, Zdroj: novinky.cz, Total visits: 67 165 622, Vydavatel: Borgis, a.s.

U břehu Moravy má vyrůst letní kino, amfiteátr, hřiště i plovárna. Ale kdy? [URL](#)

WEB, Datum: 11.06.2018, Zdroj: idobryden.cz +1, Total visits: 53 695, Vydavatel: DOBRÝ DEN S KURÝREM, a.s.

Obsahové duplicity: 11.06.2018 - Dobrý den s kurýrem

Zlín chce mít ve Velkém kině muzeum kinematografie

TISK, Datum: 09.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 17, Autor: Milan Libiger, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Vydavatel: Mafra, a.s., Rubrika: Kraj Zlínský

Architektonickou soutěž na rekonstrukci pěší zóny vyhrála skupina tří autorů [URL](#)

WEB, Datum: 05.06.2018, Zdroj: trutnovinky.cz, Total visits: 69 723



Vysoké Mýto vyhlašuje výběrové řízení na městského architekta [URL](#)

WEB, Datum: 01.06.2018, Zdroj: archiweb.cz, Autor: Město Vysoké Mýto, Total visits: 193 815

Co ukázaly první dva ročníky České ceny za architekturu?

TISK, Datum: 07.06.2018, Zdroj: Stavba, Strana: 25, Autor: Jana Tichá, Vytlačeno: 6 000, Rubrika: Recenze

Kdybych měla shrnout, co jsem si odnesla z výsledků obou dosavadních ročníků České ceny za architekturu a vyjádření porotců, řekla bych, že panuje shoda v tom, že architektonická produkce v České republice je na úrovni evropského standardu, zejména co se týče provedení staveb, ale chybí jí výraznější špičky, chuť jít cestou experimentu a jiných než prověřených řešení, a také péče o kvalitu městského prostředí a krajiny (čest ojedinělým výjimkám, které potvrzují pravidlo). Za nedostatky ovšem nelze volat k odpovědnosti jen architektky, ti naopak mnohdy dělají maximum možného v rámci zadání. I při svém krátkém pobytu si porotci zpravidla všimnou nízké úrovně společenské poptávky po kvalitní architektuře, slabosti veřejného sektoru v pozici zadavatele, malého zastoupení veřejných a sociálních staveb v přehlídce. Výstižně to formulovala předsedkyně loňské poroty Marianne Loof: „Obecně se zdá, že architektura je vnímána jako individuální zájem, a už méně jako kreativní síla, jíž může pro společnost být!“¹

Česká cena za architekturu se po prvních dvou letech ukazuje jako úspěšný počín, který má potenciál přispět ke změně této neutěšené situace. Především je třeba vyzdvihnout, že stavby posuzuje mezinárodní porota, která bývá namixovaná tak, aby byl zajištěn co možná nepředpojatý a široký pohled zvenčí na českou architektonickou scénu. V obou dosavadních ročnících bylo vedle Slovenska jako nejbližšího souseda, s nímž máme společnou historii, zastoupené také Švýcarsko a Nizozemsko jako evropské architektonické „velmoci“ (s tím, že ze švýcarské strany to byli architekti česko-švýcarští) a dále architekti ze středoevropských zemí, které podobně jako Česká republika prošly postkomunistickou transformací k demokratické společnosti. V podobném gardu je sestavená i porota třetího ročníku, v níž opět zasednou respektovaní architekti a architektky z Evropy a tentokrát i Izraele.

V prvním ročníku soutěžilo 475 přihlášených staveb, z nich bylo vybráno v prvním kole 63 nominací a z nich pak 8 finalistů. V druhém ročníku bylo přihlášených již podstatně méně – 249, nominací bylo 42 a finalistů pouze 6 (letos bylo do třetího ročníku přihlášeno 145 staveb). Zajímavé je, že hodnocení mezinárodní poroty se příliš neliší od toho, jak je současná architektonická produkce vnímána českými kritiky a experty. V obou ročnících zvítězily, popřípadě mezi finalisty se umístily stavby, které se dočkaly uznání i na domácím fóru, například v podobě nominací na Evropskou cenu za současnou architekturu – Mies van der Rohe Award, i dalších ocenění. Nějaké překvapení ve smyslu radikálně odlišného pohledu zvenčí na českou tvorbu se tedy nekonalo. Ukázalo se, že česká architektonická komunita se v hodnotové orientaci v podstatě shoduje s kolegy z jiných evropských zemí. Přesto má pohled zvenčí, který mohou zahraniční porotci poskytnout, veliký význam pro naši sebereflexi. Během svého krátkého, ale intenzivního pozorování mohou porotci identifikovat a vyhoceně formulovat problémy a nebezpečí, které my už třeba ani nevnímáme tak palčivě, protože pro nás představují každodenní realitu.

Alarmující je, že problémy, které pojmenovala ve své zprávě první porota, očividně přetrvávají nebo se ještě prohlubují. Švýcarský architekt českého původu Jiří Oplatek, člen poroty CCA 2017, došel k závěru, že „kvalita nominovaných realizací (byla) naprosto srovnatelná s produkcí v jakékoliv jiné zemi západní Evropy“, což platí i o „úrovni detailů a řemeslného provedení“, ale postrádal „projekty zabývající se tvorbou veřejného prostoru“.² Porota v obou ročnících konstatovala nízkou úroveň urbanismu obytných souborů, v jejichž architektonickém ztvárnění je vesměs znát silný tlak na návratnost investice a nedbání o veřejné prostory, dále absenci škol a obecně malé zastoupení projektů, zaměřených na zlepšení sociálního prostředí ve městech.

Předmětem ostré kritiky byla v tomto smyslu zejména situace v hlavním městě Praze. Porota prvního ročníku konstatovala, že žádná z nejvýše hodnocených prací nebyla postavena na území Prahy a že tato skutečnost „poodkrývá znepokojující rozvoj hlavního města, které se potýká s mnoha typickými urbanistickými problémy“.³ A v následujícím roce byla porota „zvláště udivena tím, jak se realizuje podprůměrná architektura v Praze“.⁴ Ne že by snad porota těmito vzkazy říkala něco, co bychom nevěděli. Jen už nám to možná připadá tak



samozřejmě, že o tom ani moc nemluvíme, možná cítíme únavu z boje proti přesile lhostejnosti. Myslím, že problém je v tom, že je nás málo. Málo těch, kterým leží na srdci kvalita architektury a veřejného prostoru, kteří nechtějí mít uklizeno jen na vlastním dvorku, ale chtějí žít v kultivovaném prostředí, i když vyкроčí za dveře vlastního bytu.

Česká cena za architekturu naštěstí nekončí galavečerem a předáním diplomů a neomezuje se jen na profesní komunitu. Vynikajícím počinem je putovní výstava nominací, která ještě před vyhlášením vítěze začíná cestovat po České republice, a také plakáty na nominovaných stavbách, které upozorňují kolemjdoucí na jejich kvalitu. Doufejme, že se časem podaří dostat výstavu i do menších měst, nejen do Prahy a Brna (příkladem budiž její uvedení v Centru stavební kultury v Plasích nebo na nádvoří zámku ve Velkém Meziříčí). Široce koncipovaná propagace dává naději, že se cena stane skutečně účinným nástrojem architektonického vzdělávání laické veřejnosti a povede časem ke zvýšení nároků na architektonickou kvalitu veřejných staveb, městských prostorů a obytného prostředí obecně.

Poznámky 1 Marianne Loof, architektura není vnímána jako kreativní síla řešící problémy, Bulletin ČKA 4/2017, s. 76 2 Jiří Oplatek, Čeští architekti začínají konečně hledat svou identitu, Bulletin ČKA 4/2017, s. 78 3 Závěrečná zpráva poroty, Česká cena za architekturu 2016. Soutěžní přehlídka realizovaných staveb. ČKa Praha 2017, s. 3 4 Závěrečná zpráva poroty, Bulletin ČKA 4/2017, s. 44

Architekti Radko Květ a Pavel Pijáček: Pavlov je v módě, s takovou návštěvností Archeoparku

jsme nepočítali [URL](#)

WEB, Datum: 21.06.2018, Zdroj: archspace.cz, Autor: Lucie Sigmundová, Total visits: 6 512

Málokterý projekt na sebe v poslední době strhl tak velkou pozornost, jako Archeopark Pavlov, vítěz loňské České ceny za architekturu.

Ohlédli jsme se za ním po dvou letech provozu s jeho architektky Radko Květem a Pavlem Pijáčkem. Víte, proč je u kasy chodbička, která vede odnikud nikam? A co je nejvíc mrzí? „Chybí nám tam slušný předprostor,“ shodují se.

Od Archeoparku je to už delší doba. Když se zpětně ohlédnete, je něco co byste udělali jinak? Nebo si stojíte úplně za vším?

RK: Tak to víte, že ten provoz za dva roky ukazuje některé neduhy. Protože investor nám spočítal, že tam bude návštěvnost kolem pětadvaceti třiceti tisíc lidí za rok, ale je jich tam dvakrát tolik. To má dopady na vnitřní prostředí, na vzduchotechniku. Tam bychom to asi udělali trochu jinak. Samozřejmě ten provoz znamená, že parkoviště nestačí. Naštěstí se dá parkovat i kolem. A potom jsou tam venkovní věci. Museli jsme dodatečně natáhnout zábradlí kvůli bezpečnosti. Dneska bych to určitě řešil tak, že bychom ty betony vytáhli do výšek parapetních zdí, aby tam ty sítě nemusely být.

PP: Já myslím, že to jsou hlavně technické věci. Vzduchotechnika je poddimenzovaná, topení bychom udělali možná trošku jinak. Pak možná některé venkovní plochy. Ale celkově jsme spokojeni.

RK: Jsou to drobnosti, ale to všechno ukazuje až provoz.

PP: To nepoznáte hned.

RK: Třicet tisíc lidí navíc je hodně.

A co prostory?

PP: Nás hlavně mrzí, že tam není žádné občerstvení nebo nějaký gift shop. To si myslím, že je pro takový provoz nezbytné.

Nešlo by ještě něco dobudovat?

RK: To se pořád ještě vymýšlí. My jsme tam sice nějakou malou kavárnu původně měli, ale to jsme museli kvůli dotacím a financím vyhodit. A to je dneska nezbytnost. Samozřejmě jsou věci, o kterých se ví předem, že by tam měly být a z určitých důvodů tam nejsou. To ostatní přinese provoz.

PP: Máme vytipované dvě místa, o kterých by se dalo uvažovat, že tam bude kavárna. Ale zatím se to nepovedlo. Na to musí být velký tlak z několika stran.



Takže je to spíš tak výhledově.

PP: Je to výhledově. Zatím vůbec nevíme.

RK: My se sice snažíme, dáváme neustále podněty, ale to je asi tak všechno, co můžeme dělat.

Jaký tlak by se na to teoreticky musel sejít, aby se muzeum ještě dobudovávalo?

RK: Tak tam byla jakási soukromá iniciativa. Dokonce jsme měli už několik diskusí s občany, protože do toho byla namočená nadace Proměny. Vypadalo to, že by se mohlo propojit centrum Pavlova až dolů k jachtklubu pěší trasou s odpočívadly a sportovištěm pro děti. Protože z Pavlova se stala trochu módní vesnice a přitom nemají ani pořádné parkoviště. Místní už začínají mít těch hostů trochu dost. A toto skončilo zase předvolebním slibem. Když byly krajské volby, tak padly určité přísliby a tím to haslo.

PP: Potřebujete majitele pozemků, tzn. obec, kraj a archeologický ústav. Minimálně tady ty tři, aby se něco dělo.

RK: A peníze. A před volbami peníze byly, po volbách už nejsou.

Radko Květ

Kdo všechno tehdy na tu stavbu dohlížel, vzhledem k tomu, jak významná lokalita to je?

RK: Ten pozemek je národní kulturní památkou, takže už z toho je zřejmé, že ten dohled byl nadstandardní.

Archeologové, památkáři, ti to museli schválit. Jsou různé skupiny archeologů. Ti konzervativnější tam v podstatě nechtěli stavět nic, protože ta lokalita ještě není odtěžená. A další věc je, že je to CHKO a ti si taky hlídají svoje celkem nekompromisně. Takže ten dohled byl docela značný.

PP: A ještě investorský, několikastupňový dohled.

RK: Šlo to z evropských peněz, takže se samozřejmě hlídá každý jeden šroubek, aby to bylo dle projektu.

Největší tragédií je, že když na té stavbě uděláte něco navíc, dáte tam víc materiálu, víc práce – a nic za to nechcete – tak je to špatně. To mně na tom vadí ze všeho nejvíc. Že se na té stavbě něco vymrví, firma to udělá jinak a potom se měsíce dělají změnové listy a odůvodnění, proč to není podle původního projektu. Místo aby se pracovalo. Ono se vždycky něco najde, notabene na památkách.

A tohle se vám stalo? Nastal problém a projekt se pozastavil?

RK: Tam se nám stalo to, že byl ohrožen termín. Což je další hodnotící kritérium, protože když se nedodrží termín, tak se peníze prostě neproplácí. A to bylo zásadní. Na základě určitých nálezů došlo ke změně projektu. Měli jsme tu expozici in situ navrženou na jednom místě a potom se ve skutečnosti udělala na druhém konci půdorysu. Tak to byl důvod k protažení.

Pokud mám správné informace, Pavlov se poprvé začal řešit už v roce 2002 a od začátku se vědělo, že to bude pod zemí.

RK: Že to bude pod zemí, to bylo jasné z důvodu té kulturní vrstvy, která se odkrývala. Musel se tam udělat archeologický výzkum, to znamená, musíte se na ni dostat. Podle sond a odhadů byla tři až pět metrů pod stávajícím terénem. Všechno se muselo odbagrovat, aby mohl proběhnout ten výzkum. No a v tom okamžiku máte plán a je hloupost to zasypávat a stavět nad tím. Takže se nabízelo, že stavba bude založena tady v této úrovni.

PP: Ona původní představa pana profesora Svobody byla, že to bude terénní pavilon. Že přijdete na louku, tam budete mít informační ceduli a dostanete se po schůdkách dolů do místnosti 8 x 8 metrů a tam si prohlídnete in situ vykopávky.

RK: Jo?

PP: To je právě z toho roku 2002.

RK: To ani nevím! To slyším poprvé. (smích)

PP: My jsme si říkali, že je škoda, aby byla v Dolních Věstonicích expozice a o tři kilometry dál další. Od toho se začalo odvíjet, že uděláme větší muzeum. A že se to celé přestěhuje na jedno místo.

Takže jste se stejně museli zakopat.

RK: To byl jeden aspekt té stavby. A druhý byli památkáři, archeologové, chráněná krajinná oblast. Tzn. usadit to do té pěkné krajiny. Jak jsem říkal, dneska už je ta Pálava trošku módní. Tak co s tím? Protože ono půdorys to má zhruba 900 m², tak to už není úplně nejmenší. Tam je vidět z 15 km na tu Pálavu. A aby se v tom začalo něco tyčit... Takže se to přímo nabízelo, že jsme museli jít níž. A zmenšování půdorysu střechy, aby to tam moc nečnělo, byl druhý moment. Tak jsme se dopracovali k tomu, že ty věže a ty hmoty, které musely jít nad terén, připomínají vápencové skály.



Jak jste k tomu dospěli?

RK: My jsme z toho nechtěli dělat žádnou romantiku, že bychom tam začali stavět umělé vápencové skály. Takže padla volba na bílý beton. Ale ten není úplně bílý, našťestí. Je tam sice bílý cement, ale plnivo je normálně šedý. Takže ty betony se probarvily každý jinak. A předpokládám, že jak to bude stárnout, uchytí se na tom nějaký mech nebo něco takového. Ale chtěli jsme, aby tam byla vidět lidská ruka, a zároveň jsme se snažili být pokorní k té krajině.

PP: Ono představit si na poli ten barák byl docela velký problém. Protože to měřítko v té volné krajině... Celou dobu jsme byli zvědaví, jak to bude působit vcelku. Průhled na hrad jsme měli nasměrovaný tak, jak jsme nejméně dokázali zjistit z map a z různých výškových poměrů. Ale do konce stavby před tím stála hromada materiálu, takže jsme pořád nevěděli, jestli ten hrad doopravdy uvidíme. Takže až přijel na konci bagr a oddělal to, tak nám spadl kámen ze srdce. Protože ten hrad tam je důležitý motiv.

Co kdyby se ukázalo, že ten hrad nevidíte?

PP: Byl by průšvih. (smích)

RK: Tam by se potom muselo asi víc bagrovat, jenže každá práce navíc znamená peníze navíc. Ty rozpočty jsou napnuté.

Takže co pro vás bylo nejsložitější?

PP: Já myslím, že jsme měli obrovské štěstí s tím, že jsme se trefili do té skládky v tom místě a v té výšce. Protože my jsme to měli naplánované úplně jinde. Měli jsme hotový celý projekt, stavební povolení, dotace, všechno. To by byl býval velký problém ten barák posouvat, nebo ho nějak zásadně měnit. Když se zjistilo, že na tom místě, kde byly původní sondy na in situ, není nic prezentovatelného, tak tam mně osobně zatrnulo nejméně. Potom u toho dalšího místa jsme zjišťovali kde to je, jak jsme se do toho trefili, jestli musíme něco měnit a v jaké jsme výšce. To byla velká neznámá a na to jsme se nemohli připravit, protože to jsme nevěděli. To bylo pod zemí a nebyly tam předtím sondy.

RK: Je pravda, že nějaký novinář napsal, že architekti se spletli v archeologických nálezech, takže museli v průběhu přeprojektovat projekt. (smích) To jsme se spletli, my jsme netušili, že... udělali jsme chybu.

Pavel Pijáček

S jakou polohou jste počítali původně?

PP: Víte, za strojovnou je taková úzká chodba.

RK: Taková chodbička, která jde odnikud nikam. U kasy. To mělo vést od kasy přímo proti skleněné stěně a za tím měla být ta expozice in situ.

PP: Tam se dělaly čtyři sondy. Byla tam kulturní vrstva s různými úlomky. Kameny, kosti, černá zem.

Předpokládalo se, že tam budou nějaké kvalitní nálezy. Ale když to archeologové začali odkopávat, zjistilo se, že tam nic víc není.

Jaký je recept na to vytvořit místo, které zaujme tak rozdílné skupiny návštěvníků? Protože tam chodí rodiny s dětmi, školy, dospělí. Je něco takového?

RK: Obecně, každé takové místo se musí dělat pro všechny věkové skupiny. Já mám za to, že by se především mělo cílit na mládež. Aby děti s paní učitelkou měly kulturní zážitek. A aby se k nim dostaly nějaké základní informace. Další věc je, že těch informací nemusí být moc. On si každý jeden odborník myslí, že ta jeho odbornost je ta nejdůležitější. A chce tam toho dostat co nejméně. To nejde. Pro ty fajnšmekry je samozřejmě každý detail nějak zajímavý. Pro normálního smrtelníka ne. On nevidí ty nuance mezi dvěma noži, kdy jeden je broušený horizontálně a druhý vertikálně. Takže je třeba se na to koukat laickým způsobem. Snažíme se dělat ty expozice zajímavé pro děti školou povinné. Když tam přijde profesor archeologie, stěžuje si, že tam chybí to a ono a že toho je málo. Já si myslím, že tam toho málo není. Opravdu, když si to někdo projde pomalinku, tak ta hodina úplně stačí. Já si to vždycky sám sobě omlouvám tím, že když jde člověk do takového Louvru, tak to stejně nemůže obsáhnout. V každé expozici je důležitá časová přiměřenost.

PP: Ty tři čtvrtě hodiny co tam máme, to je adekvátní. A pak, kdo tam chce sedět, má intraweb, kde se může další dvě hodiny zabývat každým nalezištěm a nálezem.

Vím, že je to už hodně dávno, ale když jste se o tom poprvé dozvěděli, jak vás to tehdy zaujalo?

RK: Zajímavá studie, zajímavá zakázka. Ona to byla taková drobná zakázka za relativně pár korun. Udělali jsme to celkem rychle, ale já jsem počítal s tím, že to skončí v šuplíku jako valná většina studií. Že je to jen nějaký



výkřik.

Nevěřil jste, že se to zrealizuje?

RK: Vůbec ne. Mě vůbec nenapadlo, že by se mohlo pokračovat. Měli jsme tady v tom velikánské štěstí, že jsme opravdu měli volnou ruku a mohli jsme se pohybovat naprosto svobodně a dělali jsme si, co jsme chtěli. Včetně té expozice. To se vám taky podaří za život jednou dvakrát.

Archeopark Pavlov

Architekti: Radko Květ, Pavel Pijáček (Architektonická kancelář Radko Květ)

Rok: 2016

Ocenění:

„Česká cena za architekturu“ 2017

„Stavba Roku – 2016“ – I. místo

„Stavba jihomoravského kraje – 2016“ – I. místo

„Interiér roku – 2016“ – I. místo

„Iconic Awards 2017 Mnichov BRD“ – I. místo

Celosvětová přehlídka CEMEX Mexico City 2017 – I.místo

Radko Květ: soutěže jsou luxusní koníček

TISK, Datum: 07.06.2018, Zdroj: Stavba, Strana: 4, Vytlačeno: 6 000, Rubrika: Rozhovor

Petr Šmídek

* Váš otec byl chemik a především geolog, který dlouhá desetiletí vedl brněnský Klub přátel výtvarného umění. Od mládí jste tak měl blízko k umění a mohl se snáze rozhodovat ke studiu některého z uměleckých oborů.

V mládí jsem byl spíše sportovně zaměřený. Jako žák jsem hrál hokej za Kometu. Otec, který upřednostňoval výtvarné umění, mě však v sedmi letech přihlásil do kroužku k akademickému malíři Robertu Hliněnskému, dnes lehce pozapomenutému autorovi, který v 60. letech působil na brněnské scéně jako zjevení. Byl mezi prvními, kteří přišli s abstraktní malbou. Mým velkým učitelem po celou dobu základní školy i gymnázia byl grafik a malíř Jaroslav Škarohlíd, který nás učil všechny techniky a připravoval k talentovým zkouškám na pražskou Umprum, kam jsem se později neúspěšně hlásil na scénografii k Josefu Svobodovi. Hořce úsměvnou epizodou bylo, že když jsem si ze zkoušek odnášel portfolio domácích prací, byly složky stejně zašněrované a komise se dovnitř ani nepodívala, čemuž se nelze divit, neboť tehdy přijímali jednoho až dva studenty do ročníku. Po mnoha letech se situace obrátila a seděl jsem na Umprum v komisích, kde mi jednou kolega řekl, abych byl rád, že mě tehdy nepřijali a nemusel se pak složitě zbavovat naučených tezí. No, nevím. Od útlého mládí jsem tak měl možnost učit se „na lidušce“ od významných uměleckých osobností, jako byla prof. Procházková nebo grafik Petr Skácel, bratr slavného brněnského básníka Jana Skácela. Po škole jsem se přičlenil do rodiny malíře Bohumíra Matala, kde jsem zažíval „večerní univerzitu“, neboť se u něj doma v dobách reálného socialismu o víkendech scházely významné osobnosti z tehdy undergroundového výtvarného a kulturního světa. S Bohumírem Matalem jsem začal konzultovat své nesmělé kresby a bavit se o barvách, ale mistr bohužel záhy zemřel.

* Kromě architektonické praxe se vážně věnujete malbě obrazů, které veřejně vystavujete. Kdy si nacházíte čas na malování? Uchylujete se do ateliéru za odpočinkem nebo načerpáním inspirace?

Po ruské okupaci odešel Bohumír Matal do vnitřní emigrace, ale stále si udržoval ateliér na České ulici, který pronajímal dalším umělcům. Později jsem tento prostor po mistrovi „zdedil“. Jako mladí začínající architekti jsme v tomto ateliéru prodchnutém atmosférou předchozích nájemníků každodenně pracovali více než 12 hodin včetně svátků. Po entuziastických začátcích jsme se více profesionalizovali, aby veškerý čas nespolykala jen práce, ale teď se situace na stará kolena vrací, kdy sedíme v ateliéru také o víkendech a doháníme úkoly. Můj pracovní harmonogram není tak ideálně rozdělený jako u Le Corbusiera, který se mohl v ranních hodinách věnovat malbě a odpoledne navštěvoval svůj architektonický ateliér.



* Obdobný pracovní režim má také Steven Holl, který vstává ve čtyři ráno, aby stihl namalovat pár akvarelů, dříve než začnou chodit zaměstnanci a zvonit telefony.

Mě nic nepřiměje vstát tak brzy, ale když se dohodne nějaká výstava, tak s blížícím se termínem vernisáže musím plátna domalovat. Snažím se, aby pracovní skici měly výtvarný potenciál a mohl jsem pak na ně navázat volnou tvorbou. Obě činnosti se vzájemně prolínají a nejde je oddělit. Moje malby vždy nějakým způsobem zobrazují prostor. Nepoužívám k tomu počítač a vystačím s barevnými plochami.

* Stejně tak pořizujete umělecké fotografie. Vaše detailní snímky připomínají abstraktní obrazy. Potvrzujete, že architekti se umí pozorně dívat a nacházet potenciál, kde druzí nic nespatřují.

Při fotografování zachycuji momenty či detaily a nevěnuji se již příliš technice. Obyčejným automatem se zaměřuji na věci, které mě při studijních cestách zaujmou. Například v záplatované vozovce nebo oprýskané omítce nacházím abstraktní krajiny, z nichž vytvářím celé série z barevných struktur a rozhraní. Nerad bych ovšem mluvil o umělecké fotografii. To bych se asi mohl dotknout profesionálů.

* Velký díl vaší únorové přednášky představovaly poznávací cesty za architekturou po celém světě. Další část byla věnována úzké spolupráci s ostatními architekty, především s Jiřím Stříteckým.

Přátelství s Jiřím Stříteckým se datuje již od studií na brněnské škole architektury. Jeho odchod před pěti lety mě velmi zasáhl a stále se promítá do tematiky mých obrazů. Jiřího po studiích osud zavál do Českých Budějovic, kde se s Martinem Krupauerem snažil ještě před sametovou revolucí podnikat a provozovat vlastní ateliér. Kromě architektonické kvality jsem na jejich práci vždy obdivoval také organizační a podnikatelské schopnosti. Jiří měl u Českých Budějovic chalupu, kam jsem ho jezdil navštěvovat a objevovat krásy Šumavy. Později jsme spojili síly při velkých architektonických soutěžích. V případě účasti v silně obsazených mezinárodních soutěžích šlo o luxusní prodělečný koníček, který vyvažovaly nabíjející společné chvíle zpestřující každodennost obou našich kanceláří.

* V lednovém rozhovoru pro MF Dnes jste popisoval zrod muzea, kdy jste s kolegou Pavlem Pijáčkem dům nevyprojektovali, ale „namalovali“. Je to tak, že na počátku byla dřív umělecká malba než architektonická skica nebo racionální analýza stavebního programu?

Nevím, jestli mě správně citovali, protože k návrhu jsme přistupovali zcela jednoduše, koncepčně a vycházeli z daností. Pohybovali jsme se na pozemku zařazeném mezi národní kulturní památky a naše pole bylo velice omezené. Sami archeologové si do poslední chvíle nebyli jistí, zda by na pozemku mělo něco vzniknout, nebo by se místo mělo pietně zakonzervovat pro budoucí generace. Nakonec se těsným poměrem hlasů se rozhodlo, že stavba vznikne. K zadání však nešlo přistupovat příliš umělecky. Bylo potřeba pokorně přijmout půdorys, který již byl archeologicky vytěžen. Na našem pozemku byl již v 60. letech minulého století proveden částečný archeologický průzkum.

* Takže s trochou nadsázky by se dalo říci, že archeologové vám svými odkryvy předznamenali budoucí půdorys muzea?

Ne doslova půdorys, ale vymezili odtěžené místo, kam bychom se s naším muzeem měli vejít. Jednalo se o lichoběžníkový tvar s drobnými výstupky, kde nebylo místo pro výtvarné uvažování. Druhým aspektem návrhu byla hloubka zakládání. Původně nám bylo sděleno, že se budeme pohybovat tři až pět metrů pod terénem. Následně jsme se museli přizpůsobit reálnému stavu, který samozřejmě nebyl úplně totožný s odhadem. Takže nálezy původně očekávané ve třímetrové hloubce jsme našli sedmdesát centimetrů pod ornici. V Pavlově se i zemědělcům občas stane, že při orbě narazí na mamutí kel. Byla tak dána půdorysná stopa, hloubka výkopu a nám jedině zbylo vyřešit zastřešení a způsob horního osvětlení. Museli jsme také reagovat na to, že se



pohybujeme v chráněné krajinné oblasti, kde je velice těžké cokoliv rekonstruovat, natož postavit něco nového.

* Takže jste se na úřadech potýkal se stejným nástrahami, třebaže se jednalo o společensky přínosnou budovu?

Úředníci nečinili rozdíly mezi naším muzeem a jakoukoliv jinou rekonstrukcí chaty. Tento přístup lze chápat, neboť jejich úkolem je chránit krajinu. Když jsme přinesli ukázat úředníkům model našeho návrhu, za půl hodiny jsme odcházeli se schvalovacím razítkem. Naš přístup byl prozaický. Nechali jsme se inspirovat okolní krajinou s odhalenými vápencovými skalami. Naše osvětlovací věže tak přejímají podobu, která s pálavským prostředím dokonale souzní. Nevydali jsme se však cestou „umělých skalek“ obložených vápencem, ale použili jsme soudobé prostředky a materiály. Beton nakonec není úplně bílý, protože bychom museli plnivo přivážet z Rakouska nebo Slovenska a celou stavbu by ještě prodražovalo, ale ve výsledku je lehce tónovaná barva lepší než zářivě bílá.

* Jak dlouho jste modelovali bludné balvany světlíků pod Pálavskými vrchy?

Při vymýšlení správného tvaru jsme se nemohli spolehnout pouze na kresbu nebo počítačové programy, ale musela přijít na řadu sochařská práce z lepenky. Na rozdíl od racionální spodní části jsou vystupující světlíky čirou sochařinou. Byli jsme v časové tísní, a tak se do modelování různých tvarů zapojili všichni v ateliéru a společně jsme hledali správnou kompozici. Následné převedení fyzického modelu do počítače probíhalo s přesností na milimetr, aby statci mohli objekt správně nadimenzovat. Podobně svízelné situace jsme pak zažívali na místě se stavební firmou, kde museli v pětimetrové výšce přesně vymežit bod styku hned několika různě šikmých ploch.

* Měla stavba v CHKO na území plném pravěkých vykopávek nějaká specifika?

Situace nebyla o tolik jiná. Vytyčilo se území, odkryla stavební jáma, položila panelová cesta a mohlo se začít s běžnými stavebními pracemi. Odkrytí stavební jámy probíhalo pod přísným dohledem památkářů a archeologů. Následně proběhl archeologický průzkum. Daleko větší komplikace nám činilo přeložení rozvodu vysokého napětí, které zdrželo celou stavbu.

* V některých koutech muzeum působí, jako by bylo přichystáno k budoucímu rozšíření. Je současný stav konečný, nebo počítá s tím, že když se objeví další vykopávky, může se „umělá jeskyně“ rozrůst?

S touto variantou zatím nepočítáme, ale správně tušíte, že se v průběhu realizace odehrály v dispozici dílčí změny. Konkrétně se jednalo o expozici insitu, neboť původní sondy předpokládaly nálezy v místech dnešní slepé chodby. Nakonec se významná skládka kostí našla až na konci budovy, ale stále v dosahu stavby, takže se nemusel předělávat celý tvar, ale došlo jen k dílčím změnám v dispozici.

* Ornamentální výzdoba při vstupu do archeoparku ukrývá nějakou symboliku?

Jde o motiv jednoho z vystavovaných předmětů v muzejních sbírkách. Konkrétně se jedná o dámskou sponu do vlasů se symbolickým dekorem klů. Tento grafický motiv jsme zvětšili a přenesli do betonu ve vstupní části.

* Mohli jste také promlouvat do řešení interaktivní expozice a vnitřního vybavení?

Potkalo nás velké štěstí, že jsme mohli koncipovat expozici od samého začátku. Pochopitelně, že jsme museli přizvat scenáristu. Měli jsme však stále přehled o tom, co se v muzeu děje. Archeologové sami nejlépe vědí, co by chtěli vystavovat. Expoziční prezentace nálezů se odehrávala ve spolupráci archeologů a nás. Proto je tady architekt, který má pomoci ve spolupráci a koordinaci jednotlivých profesí. Společně jsme vymýšleli scénář a ten pak rozdělili do jednotlivých bloků prohlídkové trasy. K realizaci jsme přizvali odborníky na počítačovou grafiku,



projekce a další pokročilé technologie. Naše kancelář se věnovala výběru materiálů, návrhům mobiliáře a vitrín, audiovizí atd. Obsah expozice jsme samozřejmě dostali jako zadání.

* Podařilo se vám ohlídat budovu od celku k detailu. Dalo by se říci, že stavba skončila happyendem? Muzeum stojí a sbírá ocenění doma i po celém světě. Nebo by se našly nějaké zádrhele, které byste dnes řešil jinak?

Největším kamenem úrazu dnešních veřejných obchodních soutěží je, že hlavním kritériem, které rozhoduje, je cena. V tomto případě jsme měli štěstí na grafické studio Pixle, které se mohlo návrhu plně věnovat. Pro uměleckou instalaci jsem měl původně dohodnutého anglického malíře Davida Tremletta, který maluje přímo na stavbu holýma rukama. Připadalo mi to jako zajímavá synergie dnešního umělce s tvorbou prehistorických lidí. Po více než dvouleté komunikaci s britským umělcem opět došlo na soutěžení o cenu, což nám všem připadlo natolik absurdní, že spolupráce nedopadla a jsme rádi, že nakonec došlo na instalaci reliéfního obrazu akademického malíře Petra Písaříka, který nyní připravuje velkou výstavu v Rudolfinu, takže jsme zcela jistě ani s ním nešlápli vedle. Na výzdobě interiéru se také podílel úspěšný malíř Michal Bačák a renomované studio Amos Design. Rozhovor se uskutečnil 10. dubna 2018 v brněnském ateliéru Radko Květa.

Ing. arch. Radko Květ (*1954 Třebíč) Vystudoval gymnázium a fakultu architektury VUT v Brně. V letech 1981–88 pracoval v Brnoprojektu, od roku 1991 vede vlastní praxi Architektonická kancelář Radko Květ. Externě spolupracoval s FA VUT v Brně, působil také v dozorčí radě a představenstvu ČKA. S muzeem Archeopark Pavlov získal mnoho domácích i zahraničních architektonických ocenění – je vítězem České ceny za architekturu 2017, Stavby roku 2016 nebo Iconic Awards 2017 v Mnichově a celosvětové přehlídky CEMEX Mexico City 2017. Spoluautorem archeoparku je Pavel Pijáček, spolupracovali Barbora Fišerová, Jiří Zrzavý, Lukáš Gergela, Verena Dickmann, Jiří Markevič, Dagmar Květová a Richard Mátl. Radko Květ získal také ceny za výstavní činnost, například Best of heritage ICOM v Dubrovniku a třikrát Gloria musaealis. Přednáší na vysokých školách, jeho realizace jsou publikovány po celém světě a byl členem porot v mnoha soutěžích.

Foto autor: FOTO: Marie Votavová

Foto popis: Radko Květ. Řeka Léthé. 2015. Kombinovaná technika.

Věříme v nový stavební zákon do čtyř let

TISK, Datum: 06.06.2018, Zdroj: Komora.cz, Strana: 16, Autor: VALERIE SAARA, Vytištěno: 15 100, Rubrika: Sekce

Hospodářská komora ČR aktivně pracuje na zjednodušení stavebního povolování v České republice, které je dnes zásadní brzdou ekonomického rozvoje nejen Prahy, ale mnoha dalších oblastí. Nejen o tom s Hanou Landovou, předsedkyní Sekce územního a regionálního rozvoje, která funguje při HK ČR déle než dva roky.

* Kdybyste měla zmínit jeden konkrétní úspěch za uplynulé dva roky, jaký by to byl?

Dobrá byla spolupráce s Ministerstvem pro místní rozvoj při novelizaci stavebního zákona. Byla to konstruktivní diskuze, která pomáhala věci posouvat kupředu. Výsledný návrh zdaleka nebyl ideální, ale podařilo se do něj vtěsnat několik zásadních věcí a odstranit některé nesmysly. Podařilo se ale i více dalších norem, které přímo ovlivňují územní rozvoj, například EIA, biologické posuzování s Ministerstvem životního prostředí nebo hygienické normy a regulace hluku s Ministerstvem zdravotnictví.

* A klíčová témata do budoucna?

Probíhající proces přijímání nových územních plánů v ČR a příprava nového stavebního zákona. Bude se jednat o zcela nový koncept, který proces výstavby zjednoduší. Většina problémů, které dnes trápí jak podnikatele, tak města a jejich obyvatele, je spojena s nedokonalou legislativou. Dopad takto špatné legislativy se přitom přímo



dotýká mnoha dalších oblastí českého hospodářství. Otevírají se témata, která malým i velkým podnikatelům vstup do území zjednoduší, nebo zcela zablokují, a to hovořím o podnikání napříč obory. Řešíme teď naši konkurenceschopnost přinejmenším na evropské úrovni.

* To nezní jednoduše ani krátce.

My bychom rádi, kdyby ten čas byl výrazně kratší, protože situace je opravdu vážná a nesmíme v žádném případě otálet. Proto ve spolupráci s MMR a dalšími orgány a institucemi velmi aktivně zpracováváme analýzy a podkladové materiály, věnujeme se jednotlivým oblastem. Kde je vůle, je i dobrý výsledek. A vůli v tomto ohledu cítím na mnoha místech.

* Lze stanovit či definovat principy, které se v novém stavebním zákonu mají odrážet?

Musí být opravdu jednoduchý. Hlavní pilíře jsou jedna hlava, tedy sjednocení kompetencí pod jedno ministerstvo, celkové zjednodušení procesu povolování výstavby, a to nejen co do počtu úkonů a razítek, ale i co do zjednodušení dokumentace, koncentrace povolení – na jedno řízení by tak stačil jeden úřad. Rádi bychom omezili také počet dotčených orgánů, aby dával smysl a byl věcně příslušný. V celém procesu jsou zcela zásadní jasné a vymahatelné lhůty a jednoduchý systém přezkumu, včetně přezkumu soudního. Důležité je stanovení jasných kompetencí a pravidel pro všechny účastníky řízení v každém jeho stupni. To vše musí vzniknout poměrně rychle, projednat zákon musí ještě Parlament v tomto funkčním období. Bavíme se o horizontu čtyř let.

Ďáblické sídliště má ochránit územní plán

TISK, Datum: 21.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 21, Autor: Ondřej Hanko, Vytiskeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Praha

Dokument vznikne pod vedením plánovačů města, Praha 8 jim však nevěří

KOBYLISY Nejkrásnější v Praze je podle mnohých lidí sídliště v Ďáblicích. Aby se jeho kvalita zachovala, zadal magistrát v úterý Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy (IPR), aby připravil soutěž na územní studii, která by měla zabránit neřízené zástavbě, která by zničila ráz sídliště. Ve svém rozhodnutí však město našlo nečekaného soupeře. Radnice Prahy 8 rozhodnutí magistrátu kritizuje, protože studii chtěla zpracovat sama a už dříve, pražští radní jí ale věc odebrali. Teď se obává, že se záměr protáhne, navíc se bojí, že IPR nebude území dostatečně chránit, ale naopak zahušťovat.

Podle městských plánovačů by se studie měla dokončit v květnu příštího roku, kdy by ji mělo projednat vedení města. „Když si vezmeme, jak dlouho trvalo, než magistrát došel k tomuto rozhodnutí, tak i s ohledem na volby nevěříme tomu, že se to stihne,“ myslí si zastupitel za vládní koalici v Praze 8 Vít Céza (ČSSD), který předsedá komisi pro životní prostředí a zároveň kandiduje v podzimních volbách na starostu.

IPR se takovým tvrzením brání. „Květen je reálný. IPR funguje i bez ohledu na volby, pracujeme kontinuálně,“ říká mluvčí pražských plánovačů Marek Vácha.

Podle Cézy chtěla radnice začít s přípravou studie vloni v září. „Předpokládal jsem, že to mohl být dvouletý proces. I s ohledem na různá zdržení, která vždy nastanou,“ říká zastupitel. Céza si navíc myslí, že dokument nemusí být kvalitní a že se bude muset přepracovat nebo udělat znovu. Městská část proto chce plánovačům co nejvíce mluvit do práce.

Chybějí obchody i doktoři

Zapojení IPR naopak chválí spolek Krásné Kobylisy. Ten bojuje například s novými domy na sídlišti, které tam chystá developer CPI. „Velice vítáme, že je zadání schváleno a že IPR na rozdíl od městské části zahrnuje veřejnost, že také počítá se zapojením obyvatel do tvorby studie. Nevidíme, že by městská část garantovala, že zpracování bude kvalitnější a také rychlejší,“ říká předsedkyně spolku Jana Rozmarová. Podle ní na sídlišti chybí



funkční veřejná vybavenost. „Bylo by skvělé, kdyby se podařilo obnovit v docházkové vzdálenosti nějaké smíšené zboží, větší obchody s potravinami nebo drogerii,“ myslí si Rozmarová a dodává, že takové služby dříve existovaly v obchodních domech, které jsou v jednotlivých částech sídliště. Ne všechny nyní fungují, některé chátrají.

Podle spolku je důležité, aby se rozvinul i veřejný prostor, který spolu s dalšími službami a obchody vtáhne lidi zpět do sídliště. „Tím se omezí i automobilová doprava, protože lidé tady začnou více trávit čas. Sídlíště bylo koncipováno tak, aby všechny služby a obchody byly blízko,“ říká Rozmarová. Podle ní se nyní do bytů stěhují rodiny s dětmi, které budou potřebovat ještě více míst ve školkách a školách, navíc prý obyvatelům chybějí praktičtí lékaři.

Nedostatky v občanské vybavenosti jsou vidět i navzdory tomu, že jde podle plánovačů o jedno z mála dokončených sídlišť. A právě místa vzniku nových obchodů nebo ordinací určí územní studie, což však nutně neznamená, že se někde začne stavět. Některé školy se například mohou obnovit, další domy se pouze upraví. Radnici Prahy 8 přesto vadí, že IPR uvažuje o nových domech u stanice metra Ládví. Taková možnost je zanesena i ve vznikajícím Metropolitním plánu. Podle mluvčího Váchy si ale městská část může podat připomínku, na což se Praha 8 také chystá.

Musí rozhodnout soutěž

Studie, která vyjde na zhruba dva miliony korun, bude platit spolu se současným i budoucím územním plánem. Není ale závazná, stavebnímu úřadu slouží jako podklad pro rozhodování.

Podle České komory architektů je rozhodující, aby na soutěži i samotné studii pracovali odborníci. Ti ale mohou pracovat jak pro městskou část, tak pro magistrát. „Musí to být soutěž, nesmí to být výběrové řízení na zpracovatele územní studie. Úplně nejhorší je, když je dominantní cena, jak se to bohužel zhusta děje,“ říká předseda komory Ivan Plicka, který nechce bez detailní znalosti věci spor mezi Prahou 8 a magistrátem komentovat.

IPR zatím nemá jasno, jak soutěž proběhne, na zadání se teprve pracuje. „Může to být tak, že například pět týmů předloží ideové návrhy a z nich se vybere jeden,“ uzavírá Vácha.

Fakta Sídlíště Ďáblice * Sídlíště vzniklo dle návrhu Vlastimila Durdíka a Jiřího Novotného z roku 1963. Na něj navázal hlavní architekt Viktor Tuček s Josefem Polákem a Vojtěchem Šaldou. * Výstavba začala roku 1968, do roku 1975 byly hotové byty a některé domy s občanskou vybaveností. Okolí budoucí stanice Ládví (otevřena roku 2004) se zastavělo v letech 1976 až 1978. V roce 1983 byl dokončen kulturní dům.

Region vydání: Mladá fronta DNES - Praha

O autorovi: Ondřej Hanko, redaktor MF DNES

Foto autor: Foto: František Vlček, MAFRA

Foto popis: Dobrá adresa Sídlíště Ďáblice je ceněno i pro dostatek zeleně. Místní lidé a politici se však obávají, že může o svou výhodu přijít kvůli novým domům.

Praha plánuje další mrakodrapy. Mají vyrůst na Pankráci nebo Jižním Městě

TISK, Datum: 07.06.2018, Zdroj: Ekonom, Strana: 32, Autor: Jan Němec, Vytlačeno: 15 473, Prodáno: 13 151, Rubrika: Další Témata

City Tower, City Empiria, V Tower. To je výčet pražských budov vyšších než 100 metrů. Pouze jediná – bytový dům V Tower vysoký bezmála 104 metrů – pochází z posledních let. Pražský rekordman, 109metrová budova City Tower, se začala stavět už v roce 1985 a v letech 2005 až 2008 „jen“ dostala dnešní podobu. Druhá nejvyšší stavba City Empiria (bývalý Motokov) začala vznikat dokonce ještě o deset let dříve.

Bilance posledních 20 let je jinak tristní: výškové budovy se v metropoli nestaví, a tak se primátem nejvyšší české budovy těší brněnská AZ Tower se 111 metry. „Praha je velmi nízké město. Ze čtyř pětín je dvouaž třípatrová a vysokých budov je v ní minimum. Na diskuse, zda mají v Praze stát výškové domy, je 50 let pozdě,“ tvrdí architekt a spoluautor návrhu Metropolitního plánu Roman Koucký. V příštích letech by se zaostávání Prahy



v budování výškových budov mohlo změnit. S výstavbou mrakodrapů hned v několika pražských čtvrtích počítá Metropolitní plán, tedy dokument, který bude určovat budoucí podobu města pro příští desetiletí. A proti nejsou ani Pražané, kteří se v minulosti často vysokým věžákům bránili. Tvrdí to tedy alespoň průzkum, který prezentovalo Sdružení pro architekturu a rozvoj na konferenci o moderní architektuře v Praze pořádané na konci května.

Sdružení se ve spolupráci s výzkumnou agenturou IPSOS na začátku května ptalo tisícovky Pražanů, jaký mají na nové výškové budovy v metropoli názor. Zásadně proti bylo jen šest procent dotázaných. Naopak více než polovina (57 procent) výstavbu mrakodrapů na vybraných místech podporuje.

A zhruba čtvrtina respondentů není proti za předpokladu, že výškové budovy nevyrostou v historickém centru. Zhruba na dvě poloviny se dotázaní rozdělili při otázce, jak vysoké by nové pražské budovy maximálně měly být: 55 procent je pro domy nižší než 100 metrů, 45 procentům nevadí ani více než stometrová výška.

Vysočany i Jižní Město Kvůli tomu, aby se Praha „nerozlévala“ do okolních polí, se bez výškových budov neobejde. Takový je jeden ze závěrů návrhu Metropolitního plánu, který letos na jaře představil Institut plánování a rozvoje (IPR).

Ten přitom nechce dopustit bezhlavé budování mrakodrapů po celém hlavním městě. Naopak – plán mimo jiné stanovuje i výškovou regulaci nové výstavby. „Výstavba budov vyšších než 12 pater, což je výška běžného pražského paneláku, bude zakázána na 99,4 procenta území Prahy,“ upozorňuje mluvčí IPR Marek Vácha. Autoři návrhu vytypovali přes deset lokalit po celé Praze, kde má být v budoucnu možné stavět i vyšší stavby. Vhodné jsou například čtvrti na Jižním Městě: Háje, Opatov a Chodov. Na těchto místech by podle plánu mohly vyrůst i stometrové věžáky. Podobně vysoké domy by měly dostat zelenou také v okolí stanice metra Kolbenova ve Vysočanech.

Stometrové mrakodrapy by mohl postavit i miliardář Radovan Vítěk, jemuž patří pozemky na území bývalého nádraží Bubny. Jeho společnost CPI v Bubnech do budoucna počítá s vybudováním celé nové čtvrti s byty i kancelářemi. Díky Metropolitnímu plánu se tak nebude muset „krotit“, co se výšky jednotlivých budov týče.

A konečně, stometrový limit má platit také pro okolí metra Budějovická.

Naopak třeba v chystané Parkové čtvrti na bývalém nákladovém nádraží na Žižkově nebo na Palmovce má pro výstavbu platit 60metrový limit, na Maninách nebo v Roztylech budovy nebudou smět přerůst 80 metrů.

Vyšší domy mají podle developerů jednu velkou výhodu: jsou schopny i na relativně menších pozemcích – typicky brownfieldech nebo prolukách v širším centru metropole – pojmout více obyvatel i pracujících. Tím by se postupně zvyšovala i hustota zalidnění Prahy, která patří mezi nejnižší v Evropě: v roce 2015 činila 25 lidí na hektar, do roku 2030 Praha plánuje 29 osob na hektar. „To je stále velmi nízká hodnota. Například v Mnichově je to 47 osob, ve Vídni 45. A v Barceloně dokonce 158 osob na hektar. Větší koncentrace obyvatel znamená menší náklady na provoz a údržbu města,“ tvrdí mluvčí developerské společnosti Finep David Jirušek.

Mrakodrapy navíc mají potenciál jako zajímavé stavby, které obohatí architektonicky poněkud strádající metropoli. „Mrakodrapy staví dobří architekti, něco zajímavého tady po naší generaci zůstane,“ konstatuje ředitel české pobočky developera HB Reavis Petr Herman.

Co na to UNESCO?

Podle architektů není dobré, když výškové stavby vyrůstají osamoceneně. „Praha snese vysoké budovy, stejně jako ve středověku snesla vysoké věže a kostely. Když se ale budou stavět, neměla by se spokojit se solitéry – měly by růst ve skupinách,“ doporučuje architektka Eva Jiříčná.

Dosavadním jediným takovým místem se shlukem – byť velmi skromným – mrakodrapů je v Praze Pankrácká pláň. Stojí na ní všechny tři nejvyšší pražské budovy a další tam podle plánů mají v příštích letech vyrůst. Má to ale háček. Právě kvůli výstavbě na Pankráci metropole narazila na odpor organizace UNESCO.

Organizace, která mimo jiné sestavuje seznam památek světového dědictví, měla problém s výstavbou na Pankráci už před deseti lety. Pod pohružkou vyškrtnutí z prestižního seznamu doporučila, aby se přepracovaly plány na budování dalších mrakodrapů. „Mise radí omezení výšky nových výškových staveb na maximum 60 až 70 metrů, aby byly omezeny vizuální dopady na historickou městskou krajinu památky světového dědictví,“ konstatovali zástupci UNESCO v roce 2008.

I přesto na Pankráci společnost PSJ postavila zmiňované Věčko. A organizace na to před rokem opět reagovala. Začala zkoumat, jestli bytový dům ještě víc nepoškodil pražské panorama. K jakému závěru úředníci UNESCO



dospěli, zatím není jasné.

S plány výškových budov na tomto místě ostatně narazila i developerská společnost Central Group. Ta chce mezi současnými mrakodrapy a sídlem České televize vybudovat Rezidenci Park Kavčí Hory. Podle projektu, jehož autorem je architekt Josef Pleskot, mají mezi ulicemi Pujmanové a Na Klaudiánce vyrůst tři věžáky vysoké 68 metrů a pět nižších staveb. Proti se postavila část veřejnosti. Odpůrce stavby nepřesvědčil ani fakt, že budovy mají být směrem k Pražskému hradu natočeny užšími, bočními stěnami. A ani to, že by nové domy, nižší než současné mrakodrapy, pankrácké panorama doplnily a „rozvolnily“. Rozhodnutí nicméně bude na úřednících. Zaostalá Praha?

Prakticky neexistující výstavba výškových budov v Praze je při pohledu do ostatních evropských i světových metropolí unikátní. České hlavní město totiž zaostává nejen ve srovnání s městy, jako jsou Paříž, Frankfurt nebo Londýn, o amerických velkoměstech nemluvě. Odvážnější byli při plánování výstavby i v okolních východoevropských zemích.

Například v Bratislavě je domů převyšujících stometrovou metu hned sedm. Vůbec nejvyšším domem na Slovensku je sídlo Slovenské národní banky s 33 patry, které sahá do 111 metrů. Do výšky 108 metrů pak ční sídlo Slovenské televize a dva věžáky Panorama City, které dokončila před dvěma lety investiční společnost J&T. Navíc není nezajímavé, že pouze jediná ze sedmi stometrových staveb je staršího data: budova Slovenské televize byla dokončena v roce 1975. Všech zbylých šest budov bylo postaveno po roce 2000.

Perlou slovenského hlavního města se ovšem v budoucnosti stane jiný projekt: čtvrť Sky Park od britské architektky Zahy Hadid, kterou loni začala stavět skupina Penta. V první fázi společnost postaví celkem tři 30patrové bytové domy s unikátním organickým designem a více než 700 byty, ve druhé pak dojde i na kancelářské budovy.

Ještě odvážnější je pak polská metropole. Mrakodrapy ve Varšavě totiž dosahují 200 metrů; tím vůbec nejvyšším je multifunkční komplex Sky Tower o 212 metrech a 50 podlažích.

Celkem je ve Varšavě budov vyšších než 100 metrů bez jedné dvacet. Ambice Poláků sahají ovšem ještě mnohem výš. Loni v lednu totiž slovenský developer HB Reavis zahájil stavbu vůbec nejvyšší budovy v celé Evropské unii. Dům s názvem Varso Place, který má být dokončen za dva roky, vyroste do výšky 310 metrů.

V Praze stojí pouze tři budovy vyšší než 100 metrů. V Bratislavě je jich sedm, ve Varšavě dokonce téměř dvacet. Pokud se metropole nemá rozlévat do polí, výškové domy jsou nutností. Mají být ale povoleny jen na desítky míst v Praze.

Praha zvedá stavidla pro developery

TISK, Datum: 16.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 15, Autor: Benedikt Lederer, Vytiskeno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Praha

Magistrát se do noci hádal o schválení zástavby různých koutů Prahy. Podle kritiků může trahit.

PRAHA Z ranních ptáčat se kvůli desítkám změn územního plánu vyklubaly sovy. Zastupitelé hlavního města začali své jednání ve čtvrtek ráno, ale kvůli bouřlivým debatám nad tím, jaké lokality se mají v budoucnu zastavět, si řekli sbohem až v pátek dvě hodiny po půlnoci.

Spory, které natáhly jednání do pozdních hodin, byly způsobeny i rozhádaností samotné vládnoucí koalice.

Některé změny v územním plánu navrhla totiž ke schválení primátorka Adriana Krnáčová (ANO), přestože její náměstkyně pro územní rozvoj Petra Kolínská (Trojkoalice/Zelení) byla proti.

Kritika jí však nebyla nic platná, primátorkou navržené změny získaly dostatečnou podporu díky hlasům ANO, ČSSD a ODS a odpadlíků od TOP 09.

Šabatka i Masarykovo nádraží

Mezi uvedenými změnami byla například podpora výstavby firmy Central Group na louce Šabatka v



Komořanech, kterou už dvakrát zamítl soud, zástavba prostoru u Masarykova nádraží či výstavba bydlení v parčíku v Bubenči, kde je dnes léčebna dlouhodobě nemocných, za čímž stojí společnost Penta. „Projekt u nádraží je podle nás předimenzovaný. Nejdříve se mělo město dohodnout s investorem, aby to přepracoval,“ řekl předseda klubu Pirátů Adam Zábranský.

Podle něj by měla městská část či magistrát před schválením změn územního plánu uzavřít smlouvu s developerem, který o změnu žádá. Když mu bude umožněna zástavba, on na oplátku postaví třeba školu, silnice, kanalizaci nebo na to přispěje radnici. „To je ve schválených změnách jen v několika málo případech,“ uvedl Zábranský.

S tím souhlasila i Kolínská. Právě ona vyjednávala spolupráci s Pentou u Masarykova nádraží, k jejímuž podpisu však nedošlo. Podobně je tomu i u lokality v Bubenči, kde je vyřešení spolupráce na Praze 6. Podle primátorky se však Kolínská o dohodu a následnou změnu ve prospěch výstavby dostatečně nezasazovala.

Už dříve Krnáčová řekla, že místo aby Kolínská věci tlačila kupředu, snažila se je schovat do šuplíku. Proto převzala iniciativu a sama navrhla změny územního plánu, aby pomohla rozvoji města. Urychleným předložením změny územního plánu prý město ze svých požadavků neustoupilo. V podobném duchu obhajovala své jednání i na čtvrtčním jednání.

S prací Kolínské je nespokojená i ODS. „Doteď neudělala nic. Naprosto selhává ve své funkci. Je naprosto neschopná,“ prohlásila předsedkyně zastupitelského klubu ODS Alexandra Udženija a následně navrhla náměstkyni odvolat z funkce. Opozice se Kolínskou včetně čtvrtka pokoušela odvolat již pětkrát, vždy neúspěšně.

Investoři si ještě počkají

Změny územního plánu schválené zastupiteli ještě nenechávají developerům okamžitě volné ruce k tomu, aby mohli na dosud nezastavěné lokality poslat bagry a dělníky. O všech změnách se rozhoduje totiž ve třech kolech.

Jednoduše lze proces popsat tak, že v prvním kole zástupci města rozhodují, jestli vůbec má ke změně územního plánu dojít. Pokud ano, tak se následně vypracuje a schvaluje zadání změny územního plánu. Třeba, že musí být v místě kladen velký důraz na řešení dopravy. Až souhlasem i ve třetím kole dojde k překreslení dokumentu.

Diskutovaná změna týkající se Masarykova nádraží zatím prošla druhým kolem. „Bohužel bylo schváleno jalové zadání, které je špatné v tom, že nic nepožaduje,“ uvedla náměstkyně primátorky Kolínská.

Vlna změn územního plánu jako tento týden by už podle Kolínské na jednání zastupitelstva neměla do říjnových voleb přijít. Přesto ještě na posledním jednání před volbami v září může být okolo územního plánu dost rušno.

„Čeká nás schválení velké změny územního plánu, na které se pracuje už sedm let,“ prozradila MF DNES náměstkyně s tím, že součástí dokumentu jsou i úpravy, na kterých nemusí mezi politiky panovat shoda.

Například, jestli se bude stavět dopravní stavba, která je ve veřejném zájmu, což je třeba silniční okruh metropole, a bude v trase plánovaného spojení louka, lze ji zastavět bez projednání. Delší diskuse se může odehrát i kolem možnosti stavebního úřadu, který může investorovi bez dalšího projednání a změny územního plánu schválit navýšení kapacity zástavby, která se týká objemu a výšky staveb.

Zatímco v těchto případech mohou mít zastupitelé rozdílné postoje, podle Kolínské by naopak všeobecný souhlas měla získat novinka, která pomůže s rozvojem hromadné dopravy. Pokud někudy vede silnice, lze na ní vybudovat tramvajovou trať bez zdlouhavého schvalování změny územního plánu.

Region vydání: Mladá fronta DNES - Praha

O autorovi: Benedikt Lederer redaktor MF DNES

Foto autor: Foto: Michaela Říhová, ČTK

Foto popis: Za rozvoj Primátorka prosadila schválení změn **územního plánu** proti vůli části koalice.

V Praze 4 proinvestujeme až 40 miliard korun. Chceme propojit Kačerov a Budějovickou, aby na ně bylo město hrdé, říká developer Passer [URL](#)



WEB, Datum: 20.06.2018, Zdroj: iHNed.cz +1, Total visits: 5 397 490

Obsahové duplicity: 20.06.2018 - Hospodářské noviny

Developer Radim Passer pokračuje ve vylepšování svého BB centra. Chystá ale i další velké projekty, "záslusk" má na stanici metra Kačerov a Budějovická.

Část společnosti má naprosto bezdůvodnou fobii z výškových budov, říká v rozhovoru s HN Radim Passer. Developerská společnost Passerinvest Group za posledních 20 let investovala do výstavby byznyscentra BB Centrum v Praze-Michli přes 15 miliard korun. Jako první vyrostly kancelářské budovy a postupně je doplňovaly i bytové domy či fitness centrum. Teď přichází na řadu vlna investic do veřejného prostranství. Od minulého týdne má areál na místě veřejného parkoviště nové náměstí Brumlovka za 65 milionů korun. Tento čtvrtek se otevírá nový atletický stadion zhruba za 20 milionů. A tím investice do okolí budov nekončí.

Jen do veřejného prostoru firma miliardáře Radima Passera investuje letos a příští rok na 330 milionů korun. To je ale jen zlomek proti tomu, kolik by mohly spolknout komerční projekty, které se mu zrodily v hlavě. "V příštích 10 letech bychom měli proinvestovat zhruba 40 miliard korun," říká Passer.

HN: Podle předpokladů analytiků bude Passerinvest Group i letos v účetní ztrátě, jak to vidíte vy?

Když jsme ještě nevydávali dluhopisy, vlastnili jsme kvůli financování a zárukám všechny naše projekty skrze jednotlivé společnosti, které jsme pak zase prodávali institucionálním investorům. K prodejm proto docházelo prostřednictvím prodeje akcií fyzických osob, a tím pádem se neklíčovější hospodářské výsledky neobjevovaly v hospodaření Passerinvest Group, protože to byla vždy servisní firma. Dnes se všechny tyto speciálně založené firmy dostávají pod vlastnictví Passerinvest Group. Nicméně my jsme dlouhodobým investorem a kritérium účetního zisku nebo ztráty je pro nás naprosto druhořadé. Pro nás je rozhodující, jestli čistá hodnota našich aktiv stagnuje, zvyšuje se, nebo se snižuje. A čistá hodnota firmy se v roce 2017 zvýšila zhruba o 50 milionů eur přibližně na 270 milionů eur.

HN: Loni jste koupili zpět další budovy v BB Centru, jež jste dříve prodali. O které další máte zájem?

V letošním roce bychom rádi koupili budovu, v níž sídlí operátor O2. Dále bychom chtěli koupit objekt C - nejstarší budovu areálu. Naším zájmem je, aby byl areál BB Centra maximálně udržovaný. V BB Centru jsou budovy, které vznikaly postupně uplynulých 20 let. Obzvláště kvalita těch prvních budov, které jsme dělali společně s PSJ Invest, už neodpovídá dnešním požadavkům na áčkové budovy. V těchto případech je nutná zásadnější rekonstrukce, nestačí udělat například novou recepci. Vylepšujeme i okolí budov. Jen v letech 2018 a 2019 investujeme kolem 330 milionů korun do veřejného prostranství a to jsou obrovské částky.

HN: Rozhodli jste se prodat kancelářskou budovu v centru Ostravy, zaměříte se nyní jen na Prahu?

Ano. BB Centrum, Roztyly, Kačerov a Budějovická jsou oblasti, které by se do konce mého podnikatelského života daly nějakým způsobem propojit. Chceme, aby v Praze 4 a částečně na pomezí Prahy 11 vzniklo něco, na co Praha z hlediska svého rozvoje bude hrdá.

HN: Na Roztylech jste nedaleko metra plánovali až 80 metrů vysoké budovy, platí to stále?

Ty první budovy určitě ne. Na Roztylech nepochybně existují místa, kde mohou mít budovy kolem 25 podlaží. A předpokládá to i Metropolitní plán. Na našich pozemcích bude výška zástavby v zásadě korespondovat se sedmipatrovou budovou T-Mobilu. Co se týká rezidenční části, tu budeme architektonicky ztvárňovat teprve v době, kdy se bude konečně schylovat k dílčí změně územního plánu, kterou projednáváme přes 10 let.

HN: V jaké fázi jsou dvě administrativní budovy, které tam připravujete?

Jedna z nich se začíná projektovat, u druhé z nich finalizujeme architektonickou soutěž. První z budov by se mohla začít stavět na přelomu let 2019 a 2020 a ta druhá v roce 2020.

HN: Praha by se měla rozrůst až na dva miliony obyvatel. Bude nutné stavět výškové budovy?

Výškové budovy se musí stavět. U části společnosti je naprosto bezdůvodná fobie z výškových budov. Praha má úžasně historické jádro, kde se výškové budovy stavět nebudou. Ale pak je tu celá řada míst mimo něj, kde se výškové budovy dokonce stavět musí. Limit výšek je ekonomický. Kdyby nám někdo řekl, že v BB Centru musíme postavit nejméně 150 metrů vysokou budovu, tak ji stavět nebudeme. Já si myslím, že ekonomicky se to láme někde na hranici 80 až 100 metrů, vyšší budovy v Praze už nedává smysl stavět. Ve Vídni nebo ve Varšavě to ekonomicky vychází, protože tam jsou vyšší nájem.



HN: Co plánujete u stanic metra Kačerov a Budějovická?

Na Kačerově vyjednáváme o vstupu do společného podniku s Dopravním podnikem Praha a jedním soukromým investorem. Přímo na stanici metra bychom chtěli postavit administrativní budovu s obchody v přízemí. Součástí toho by byla i rekonstrukce výstupu z metra, který podobně jako Roztyly nebo Budějovická dnes vypadá přílišně.

Budějovická je velké téma. Když se Česká spořitelna odstěhuje na Smíchov, z Budějovické bude potřeba něco udělat. Ta lokalita je dnes v naprosto zuboženém stavu, je to bolševická estetika non plus ultra. Myslím si, že při rozumné a strategické dohodě s rozhodujícími vlastníky by se dalo okolí stanice metra rozvinout v projekt evropského formátu.

HN: To si vyžádá velké investice. Jaké výše by mohly dosáhnout?

V příštích 10 letech bychom měli proinvestovat zhruba 40 miliard korun včetně dokončení BB Centra. Pokud bychom nepočítali Budějovickou, tak se bavíme o nějakých 28 miliardách. Před 20 lety jsme dokončili první budovu BB Centra a do současnosti jsme proinvestovali zhruba 17 miliard korun včetně Ostravy.

HN: Jak pokračuje stavba nájemního bytového domu v BB Centru?

Dokončila se demolice, předpokládáme, že by výstavba mohla být zahájena někdy na konci roku. Hotovo by mělo být zhruba ode dneška za dva roky. Část domu bude sloužit ke krátkodobému a část k dlouhodobému bydlení. Tato služba bude z menší části saturovat potřeby lidí přímo v BB Centru. Dům budeme provozovat my. Většina bytů budou garsonky a 2+kk. Bytový dům plánujeme ještě na Roztylech, kde předpokládáme, že kolem 20 procent bytů bude nájemních, ostatní budou do osobního vlastnictví.

Blob na Letné? Pražany rozděluje, architektky ještě víc, říká historik Lukeš [URL](#)

WEB, Datum: 15.06.2018, Zdroj: echoprime.cz +1, Total visits: 195 562

Obsahové duplicity: 15.06.2018 - echo24.cz [URL](#)

Pokud by se stavba knihovny Jana Kaplického přeci jenom postavila, musela by být na Letné. Myslí si to český architekt a historik architektury Zdeněk Lukeš. Podle něj by teoreticky k realizaci dřívějšího plánu mohlo dojít. Plán zelené chobotnice se znovu objevil na scéně poté, co kulturní výbor pražského zastupitelstva doporučil vypracovat studii proveditelnosti ke stavbě. Projekt od svého začátku rozděloval Pražany. „Architektky to rozděluje ještě víc,“ řekl pro Echo24 Zdeněk Lukeš.

Je z vašeho pohledu možné, že se v Praze začne stavět Kaplického blob?

Já si myslím, že za určitých okolností by se knihovna postavit mohla. Zdůrazňuji, že za určitých okolností. Bylo by potřeba splnit zhruba pět základních podmínek. Protože se jedná také o to, aby z toho nevznikl paskvil a památce Jana Kaplického by to udělalo ostudu. Za jednu ze základních podmínek považuji, že se bude stavět na tom místě, kde to mělo stát, nikde jinde. Protože tam to Kaplický komponoval a má to svou logiku. Za druhé by na projektu měl pracovat tým, který spolupracoval s Kaplickým. Měl by být tedy znovu sestaven. Jde také o to, aby se dodržel jeho styl. Z jiných příkladů ale víme, že se stavba dá zrealizovat i po smrti architekta. Příkladem je Právnická fakulta, která se postavila deset let po smrti Jana Kotěry, a nikoho nenapadne pochybovat o jeho autorství. Musela by také být ustanovená i odborná komise, která by hlídala, aby projekt vycházel z vysoutěženého návrhu. Musela by se také zachovat i základní funkce, tedy aby v ní byla knihovna. Sám Kaplický by s tím nesouhlasil a také by byl proti, aby to stálo na jiném místě. Je zde i otázka pozemku, jestli je k dispozici. Ta stavba je tedy dle vás velmi komplikovaná.

Rozhodně to komplikované je a není to žádná legrace. Už když byla soutěž vypsána, tak to vzbuzovalo různé kontroverze. Určitě by příprava byla náročná. Teoreticky možné by to bylo.

Jak hodnotíte celý návrh, vám se projekt knihovny líbí?

Já především respektoval výsledek mezinárodní soutěže. To bylo jednomyslné, včetně tehdejšího pana primátora Pavla Béma. Mě spíš překvapil obrat, který poté nastal. Myslím, že to nebylo dobře, protože kvalifikovaná porota, ve které seděla i nejznámější architektka Zaha Hadid, měla kompetence k tomu, aby vybrala tento návrh a mělo se to respektovat. Co se potom dělo kolem toho, považuji za nedůstojné.

Stavba Kaplického chobotnice se řeší už 12 let. Nemyslíte si, že se jedná i o předvolební tahák, například od



vdovy architekta Elišky Kaplický Fuchsové (ANO)?

Od Elišky Kaplické si to nemyslím, protože ona velmi o to stála, aby budova stála od samého počátku. Celá ta léta se o to snažila, takže si nemyslím, že z její strany by se jednalo o předvolební tahák. Ani nevím, jestli chce dělat nějakou politickou kariéru. Samozřejmě by to mohl být předvolební tahák ze strany jiných partají. Ale je to otázka, protože budova rozděluje Pražany, podobně jako dříve Tančící dům. Někomu by to mohlo pomoci, a někomu uškodit. Jsem přesvědčen, že pokud by se o tom dále mluvilo, tak budou politické strany, které se postaví za stavbu, a budou další strany proti.

Řekl jste, že budova velmi rozděluje Pražany. Proč ta stavba vzbuzuje tolik emocí?

Každá architektura, která je mimořádná a překračuje konvence či zvyky, vyvolává kontroverze. To bylo vždy. Pravdou je, že za první republiky měli architekti takové renomé, totéž platí v západní Evropě či Spojených státech, že i když se to mnohým lidem nelíbí, tak to respektují a nediskutuje se o tom. Navíc taková stavba může přivést velký zájem o samotné město.

O tom svědčí fakt, že když se podíváte v zahraničí do knihkupectví, tak narazíte na knižní průvodce pro různá města. Praha tam na obálce měla Karlův most, Staroměstskou radnici anebo Hradčany. Teď je na řadě průvodců Tančící dům. To je neuvěřitelné. Starobylé město, jedno z nejkrásnějších měst světa, a na obálce vás nezve středověká stavba či panovník, ale upoutává vás moderní stavba. Navíc od kanadsko-amerického architekta. Každé město, i starobylé jako je Praha, si zaslouží současnou architekturu.

Je možné, že pokud by se stavba knihovny zrealizovala, tak by mohla stát na jiném místě?

Myslím si, že ne. Pokud si vzpomínám, tak Milan Knížák navrhoval, aby se stavba postavila na Pankráci místo Paláce kultury. Jan Kaplický se proti tomu ohradil a říkal, že budovu komponoval přímo do Letenských sadů mezi stromy, proto má zlatozelenou barvu a tak dále. Jakékoliv úvahy o tom, že by to stálo jinde, by byly možné, pokud by architekt žil a souhlasil s tím. Dokud architekt žil, tak s tím nesouhlasil – a to bych respektoval. Místo je ten nejmenší problém. V této části Letenské pláně bylo možné postavit dům. Už za první republiky tam měla stát moderní galerie a také knihovna TGM. Proto se to v tehdejších plánech objevilo jako zastavitelné území.

Pražany stavba rozděluje. Jak ji ale vnímají architekti? Respektují dílo Jana Kaplického?

To rozhodně ne. Architektury to rozděluje více než Pražany. Mnozí z nich nepřijali výsledky soutěže. Tvrdili, že podle pravidel, která u nás byla běžná, by ten návrh nemohl zvítězit, protože nedodržel jednu z podmínek. Ta podmínka byla absurdní, tedy aby se nedělal sklad knih v podzemí kvůli povodním. Na Letenské pláni ale žádné povodně nikdy nebudou. Ta soutěž jela ale podle pravidel UIA, tedy Mezinárodní unie architektů. Ta připouští, že může měnit podmínky v průběhu soutěže. Podmínky UIA jsou tak volnější. Bohužel u nás se podle nich nesoutěží, to je v gesci České komory architektů. To si myslím, že byl důvod sporů. U některých architektů hrála také bohužel roli závist. Nějaké soudní spory se táhnou do dneška.

Nová šance pro chobotnici? [URL](#)

WEB, Datum: 15.06.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Autor: Hradčanská Vizualizace, Total visits: 42 071

(15. 6. 2018) Výbor doporučil vypracovat studii proveditelnosti Kaplického knihovny

Nová šance pro chobotnici?

(ČTK) - Kulturní výbor pražského zastupitelstva doporučil vypracovat studii proveditelnosti ke stavbě takzvané chobotnice architekta Jana Kaplického, která měla sloužit jako nová budova Národní knihovny. Nyní by mohla najít jiné využití. Stavba by mohla vyrůst na původně zamýšleném místě, tedy na Letné. Studie má být podle usnesení hotova do konce září, tedy několik dní před volbami do pražského zastupitelstva.

"Sice máme co nabídnout z hlediska historických architektonických budov a historických architektonických slohů, ale když si porovnáme Prahu s ostatními moderními velkoměsty, tak opravdu té moderní architektury, která by vzbuzovala nějaké emoce, je v Praze veskrze pomálu. Tou jedinou budovou, která přitahuje pozornost, která byla postavena po roce 1989, je Tančící dům," řekl místopředseda výbor Lukáš Kaucký (ČSSD).

Studie má odpovědět i na otázku, čemu by budova mohla sloužit. Místo by v ní mohlo najít divadlo Minor a pobočka městské knihovny, další využití není jasné. Pravděpodobně by se do využití promítlo, zda bude stavbu financovat soukromý investor, který by očekával návratnost investice, tedy využití ke komerčním účelům.



Podle zastupitele Alberta Kubišty (TOP 09) se využitím budovy k jinému účelu proti původnímu záměru smysl projektu vytrácí. "Ta budova byla naprojektovaná jako Národní knihovna. Otázkou je, co s tím udělá rozmělnění mezi několika institucí," řekl Kubišta s tím, že je otázkou, zda lze po smrti Kaplického realizovat unikátní návrh vnitřních prostor, které k budově neodmyslitelně patří.

Soutěž, v níž porota vybrala Kaplického projekt, sklízela kritiku zejména ze strany architektů, protože vítězný projekt nedodržel její zadání. Národní knihovna během soutěže podmínky změnila - uvedla, že si nedokázala představit, že by bylo možné bezpečně uložit tisíce svazků knih pod zem, jak to Kaplický navrhl. Stížnost architektů, kteří byli v soutěži třetí, uznal i soud a knihovna musela studiu HŠH architekti vyplatit rozdíl v odměně, kterou by získali, pokud by zadavatel vítězný návrh vyloučil.

Národní knihovna se nakonec rozhodla své dlouhodobé prostorové problémy řešit rekonstrukcí svých současných objektů. V poslední době se ale vedení knihovny znovu přiklání k výstavbě nové budovy. Občas se hovoří i o možném využití Kaplického projektu; ten je však dnes starý 12 let a obtížné je i realizovat podobně složitou stavbu bez jejího autora. Kaplický zemřel v lednu roku 2009. Pražskou zastupitelkou a předsedkyní výboru pro kulturu je Eliška Kaplicky (ANO) Fuchsová, vdova po architektovi.

Doplněno Stavbaweb:

Katalog soutěžních návrhů

Wikipedie: Národní knihovna na Letné

KAUZA nové budovy Národní knihovny

19. 1. 2005 Ředitel Národní knihovny Vlastimil Ježek představil projekt na výstavbu nové budovy NK na Letné
16. 5. 2006 Vyhlášena mezinárodní architektonická soutěž na návrh národní knihovny na Letné
2. 3. 2007 Byl vyhlášen vítězný projekt autora Jana Kaplického a studia Future Systems
8. 3. 2007 ČKA vydala prohlášení, dle kterého vítěz porušil umístěním konzervačního fondu pod zem podmínky soutěže. ČKA zároveň požádala o prověření regulérnosti soutěže Mezinárodní unií architektů.
23. 7. 2008 Ministr kultury Václav Jehlička uvedl, že nová budova NK podle návrhu arch. Kaplického se stavět nebude. Doporučil revitalizaci Klementina.
7. 8. 2008 Ústav pro ochranu hospodářské soutěže uvedl, že soutěž na návrh nové budovy NK v Praze byla podle Evropské komise v rozporu se zákonem.
9. 9. 2008 Vlastimil Ježek byl odvolán z funkce ministrem kultury. Důvodem byly problémy kolem chystané stavby NK.
14. 1. 2009 Jan Kaplický zemřel.
2. 3. 2009 Vypršela lhůta pro zadání projektu na výstavbu nové budovy NK.
21. 4. 2015 Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl, že NK má zaplatit studiu HŠH architekti zhruba 2,9 mil. Kč za umístění v soutěži. Podle soudu návrh Jana Kaplického vyhrál neprávem.

Související články:

Národní knihovna uvažuje o nové budově 2.3.2017

Národní knihovna prohrála spor ohledně soutěže na novou budovu 24.11.2015

Národní knihovna trvá na tom, že ohledně Kaplického nechybovala 19.11.2015

Pro Národní galerii je blob nevhodný, říká její příští ředitel 14.4.2014

Architekt Jan Kaplický už svou knihovnu v Praze prosadit nestihl 14.1.2014

Žalobu architektů na Národní knihovnu znovu projedná soud 4.3.2014

IHNED.cz: Knihovna má platit kvůli soutěži na svou budovu 2.7.2012

Na základě soutěží vzniká jen málo veřejných kulturních staveb 29.2.2012

Soud není oprávněn řešit spor o regulérnosti soutěže na návrh NK 2.5.2011

Před dvěma lety vyhrál Kaplického návrh soutěž na novou NK 1.3.2009

Národní knihovna dva roky po soutěži přijde o Kaplického projekt 24.2.2009

Za rok může Kaplický svou knihovnu nabídnout kdekoli na světě 28.3.2008

Další...

Takový most jsem nikde neviděl, proč se o něj nestaráte? řekl o Libeňském mostu architekt z Itálie. I díky němu vznikly petice na záchranu stavby [URL](#)



WEB, Datum: 14.06.2018, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Marek Pokorný, Total visits: 5 397 490

Nebývalé emoce vyvolává most spojující Holešovice s Libní.

Proti sobě stojí šiky nesmiřitelných odpůrců - jedni tvrdí, že jde o unikátní památku, která se musí opravit, druzí, že odbytá byla už stavba Libeňského mostu a jedinou možností je zbourat a postavit nový.

Rozhodnutí zřejmě počká až na nové pražské zastupitelstvo, které vzejde z říjnových voleb.

Před čtyřmi lety přijel za Adamem Scheinherrm, který se krátce předtím přestěhoval z jižních Čech do pražských Holešovic, kamarád z Itálie - architekt. A poprosil ho, aby jej provedl Prahou, zejména po kubistických stavbách.

Scheinherr zjistil, že jednu památku s kubistickými prvky má kousek od domu - Libeňský most, který ve dvacátých letech minulého století navrhli architekt Pavel Janák a projektant František Mencl. Italského architekta Libeňský most okouznil, jen ho překvapilo, v jakém je stavu. "Říkal, že takový most nikde jinde na světě neviděl, a ptal se, proč se o tak krásnou stavbu nestaráme," vzpomíná Scheinherr.

To byl důvod, proč se jednatřicetiletý fyzik začal o Libeňský most hlouběji zajímat. "Zjistil jsem, že ho nejen nechtějí opravit, ale že se ho chystají zbourat a postavit nový, širší," popisuje Scheinherr. Zajímalo ho, proč se má most rozšířit, a chtěl po magistrátu dopravní koncepci. "Honili mě od čerta k ďáblu, říkali, že ji nikdo nemá, že byla skartována," říká.

Při svém pátrání zjistil, že už v roce 2004 město nechalo nový most naprojektovat a v roce 2013 odsouhlasilo dvoukolovou soutěž na jeho zhotovitele. Rada města odhadla cenu na 1,9 miliardy korun bez DPH. Samotný most měl ale spolknout jen čtvrtinu, zbytek měl padnout na rozšíření komunikace v okolí mostu a nájezdy do připravovaného tunelu pod Palmovkou. Formálně se sice mluvilo o rekonstrukci, ale z původního mostu měly zůstat jen pilíře. Nová konstrukce měla být o několik metrů širší, aby se tam vešly další dva pruhy pro auta. Ze stavebního povolení pak Scheinherr zjistil, že pro rok 2010 se předpokládá provoz 28 500 aut denně - a při počtu nad 25 tisíc aut denně se dle normy doporučuje mít v každém směru dva pruhy.

"Počet aut na mostě ale klesá a v posledních třech letech byl 17 tisíc denně," poukazuje Scheinherr. S několika známými - architekty či dalšími experty - proto začal organizovat petice za záchranu mostu, a v roce 2015 dokonce založil iniciativu Libeňský most Nebourat, Nerozšiřovat. "Bourání takové památky, jediného mostu s kubistickými prvky na světě, je neodůvodněné. Navíc jsem přišel na to, že nikdo neprohlásil, že je neopravitelný," vysvětluje Scheinherr.

Most se rekonstruoval již jednou, v roce 1984. Práce však tehdy nabraly skluz, a aby se stihl znovu slavnostně otevřít spolu s dalšími dvěma stanicemi metra, Vltavská a Fučíkova (dnes Nádraží Holešovice), k výročí Velké říjnové socialistické revoluce, opravila se jen tramvajová trať na povrchu. Na vnitřek mostu, který to potřeboval víc, už nedošlo. "Kdyby se to tehdy neodfláкло, dnešní situace by vůbec nenastala," je přesvědčen Scheinherr.

Související

Fotogalerie

Boje o Libeňský most

Jak necitlivě tehdy město k mostu přistupovalo (a nadále přistupuje), ukazují například "parazitní" lampy. K původním betonovým lucernám přibyly další ocelové, které jsou na ně nalepeny zezadu a jsou o několik metrů vyšší. "Přitom pokud by bylo potřeba víc světla, mohli dát do těch původních silnější svítidla," poukazuje Scheinherr.

Devět nezávislých expertů

Další oprava se začala připravovat v roce 1996. V roce 2002 však přišla povodeň a po ní se již začalo s přípravou nového mostu.

Následující dění jen stručně: v roce 2016 schválilo pražské zastupitelstvo usnesení, kterým zavázalo náměstkyni primátorky Petra Dolínka (ČSSD) "zajištěním urychlené opravy libeňského mostu ve stávající šíři". Město proto odstoupilo od plánů na demolici, se žádnými kroky na rekonstrukci ovšem nezačalo. A čekalo, jak dopadne řízení o tom, zda most prohlásit památkou.

Ministerstvo kultury v únoru letošního roku oznámilo, že stavba status památky nezíská. Vzápětí vyrazil do "boje" náměstek Dolínek a začal prosazovat zbourání mostu s odkazem na technickou radu odborníků, kterou se



obklopil. Tím by bylo možno dokončit veřejnou soutěž na dodavatele stavby, vypsanou v roce 2013 za primátora Hudečka.

Jenže to má háček. Dolínkovu radu tvoří devět stavebních expertů v čele s místopředsedou České betonářské společnosti Janem L. Vítkem, kteří v minulosti opakovaně apelovali na ministerstvo kultury, aby Libeňský most kulturní památkou neprohlásilo. A dramaticky popsali jeho havarijní stav. Jejich prohlášení o praktické neopravitelnosti náměstek v polovině února vyvěsil na svém Facebooku se slovy, že se s ním ztotožňuje, a jeho signatáře vyzval ke spolupráci.

To, že se do Dolínkovy technické rady nedostali odborníci s jiným názorem, než je zbourání mostu, kritizuje například Jiří Kolísko, ředitel Kloknerova ústavu, který je výzkumným pracovištěm ČVUT pro obor stavebnictví. "Ta rada je příliš jednostranná," tvrdí. Shodně radu označuje starosta Prahy 7 Jan Čížinský (Praha 7 sobě). Poukazuje navíc na to, že už v únoru 2016 zastupitelstvo odhlasovalo rekonstrukci mostu a toto usnesení nebylo zrušeno. "Budu rád, když bude respektováno usnesení zastupitelstva a začne skutečně příprava k opravě mostu," uvedl.

A tak zatímco pro stavbu nového mostu je kromě expertů z technické rady především Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků, naopak pro rekonstrukci jsou Národní památkový úřad, Česká komora architektů, Český svaz stavebních inženýrů, Institut plánování a rozvoje hlavního města či Zastupitelstva Prahy 7 i 8.

Sám náměstek primátorky Dolínek si za dva týdny nenašel čas, aby si o problematice stavbě a dosavadních i možných budoucích krocích s redaktorem HN promluvil. Nebral telefon, nereagoval na otázky ani na žádosti o schůzku.

Zbourat, či nezbourat?

Zásadní otázka zní: Jaký je skutečný stav Libeňského mostu a je doopravdy neopravitelný? A pokud by se měl opravit, nebude rekonstrukce násobně dražší než postavit nový most? Právě to měl zjistit Kloknerův ústav, který měl na zakázku Technické správy komunikací stav mostu prověřit a navrhnout další možné kroky. Studie stála 12 milionů korun a město ji dostalo letos v lednu.

Byť je i tato studie vůči mostu a jeho zanedbané údržbě velice kritická, není k možné opravě tak skeptická jako skupina expertů, kterými se obklopil Dolínek. Podle Kloknerova ústavu jsou možné obě varianty - rekonstrukce i stavba zcela nového mostu. Náklady jsou prý srovnatelné. V neprospěch rekonstrukce hovoří, že se v jejím průběhu mohou objevit nečekané problémy, které opravu prodraží, a také to, že budou vyšší náklady na údržbu. Zpráva ústavu pro magistrát však nedoporučuje variantu, kterou prosazuje Dolínek - stavět novou mostovku na původních rekonstruovaných pilířích.

Tady je třeba vysvětlit, že Libeňský most tvoří vlastně několik mostů za sebou a má rámovou a obloukovou část. Oblouková, která obsahuje cenné kubistické prvky, je nad korytem Vltavy. Železobetonová rámová, která se nachází jak na holešovické, tak na libeňské straně nad zemí, je podle expertů bezcenná. Paradoxně v mnohem horším stavu je rámová část, do které zatéká a která se musí v každém případě celá vyměnit.

"To, co je nad vodou, by se zachovalo, a vše, co je na zemi před a za mostem, by se muselo udělat znovu," popisuje Jiří Kolísko. Zároveň však upozorňuje, že žádná snadná oprava by to nebyla. "Jestliže město bude chtít, aby byl most provozován dle stávajících požadavků, musí se konstrukce dramaticky opravit," vysvětluje. Jak dodává, je čistě na městě, kterou cestou se rozhodne jít. Zda dá přednost zcela novému mostu, či opravě stávajícího. Zda bude chtít méně problémovou novou stavbu, nebo převáží historická hodnota mostu s unikátními kubistickými prvky.

Betonář Vítek ale tvrdí, že most zachránit nelze. Naši předci jej prý stavěli zastaralou technologií a práci odbyli, mimo jiné nepoužili příliš kvalitní beton. "Na jedné straně jsou technické názory, které jsou podloženy různými fakty, a na druhé vidím emoce," říká Vítek. Rozšíření je nutné podle něj i proto, že dopravní podnik požaduje, aby na tramvajové koleje nemohla vjet auta. "Když se tam nějaké rozbije, most bude zacpaný," vysvětluje.

A bude náhrada

Ať už se ale Praha rozhodne jakkoliv, během stavby i rekonstrukce bude muset Libeňský most uzavřít. A nebude to jen na šest týdnů jako počátkem roku, kdy se musela vyztužit část rámové konstrukce. Musí se proto najít varianty, jak v té době Holešovice a Libeň spojit. "Byť máme na Libeňský most různé názory, shodujeme se, že zavřít ho bez náhrady není možné," uvedla náměstkyně primátorky pro územní plán Petra Kolínská (zelení),



kteřá patří k příznivcům rekonstrukce. "Toto propojení nemá alternativu bez tramvají," potvrzuje Marek Zderadička z Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy (IPR).

Radní Dolínek a stejně tak členové jeho technické rady uvádějí, že výstavba nového mostu by měla trvat tři roky. Na tuto dobu by se měl podél Libeňského mostu pořídit most provizorní. Ten by ovšem stál 200 až 300 milionů a sloužil by jen po dobu stavby.

Uvedená doba tři roky ale není reálná. Zatímco stavební povolení na rekonstrukci či stavbu nového mostu jsou platná (město si je opakovaně nechává prodlužovat; každé prodloužení stojí skoro dva miliony a Praha postupně získala již tři), provizorní most není ani v územním plánu. Kromě toho budou nějakou dobu trvat i naprojektování a výstavba provizorního mostu.

Technická správa komunikací (TSK) proto dostala od rady za úkol připravit informace k náhradnímu mostu. "Na základě toho rozhodneme buď o urychlené změně v územním plánu, či zda je provizorní most možno postavit bez jeho změny," říká Petra Kolínská, která informace od TSK čeká v průběhu srpna. Správa by měla také říct, kolik by jednotlivé varianty stály a jak dlouho by trvaly.

Druhá možnost je postavit nový most mezi Holešovicemi a Karlínem. Dokonce už je v územním plánu, je ovšem třeba posunout jeho polohu. Ta nynější vede od rohu Holešovické tržnice k metru Křížkova. "Po povodních se ukázalo, že pokud by měl splnit podmínky předpisů pro projektování mostů, musel by být o patro a půl vyšší a bylo by komplikované vedení tramvají," uvedl Zderadička s tím, že zřejmě bude nutné most posunout směrem z centra a změnit i územní plán.

IPR také analyzoval, zda je Libeňský most opravdu nutné rozšířit na čtyři pruhy, proti čemuž se zvedl největší odpor. Propočítal šest variant včetně té, že nebude dokončen Městský okruh, a ve všech mu vyšlo, že dva pruhy bez problémů stačí. "Ve všech variantách se vejde pod 25 tisíc aut denně, kdy jsou pro udržení kvality dopravy dostatečné dva pruhy," je přesvědčen Zderadička. "Navíc čím by byl kapacitnější Libeňský most, tím více by odebíral aut Městskému okruhu, což není efekt, který bychom si přáli," poukázal.

Podle Zderadičky je zřejmě nejlepší varianta postavit nejdříve most mezi Holešovicemi a Karlínem, což by mělo trvat pět let. A během té doby definitivně rozhodnout, co udělat s Libeňským mostem. S tím souhlasí i Adam Scheinherr. "Mezitím se může připravit kvalitní návrh rekonstrukce Libeňského mostu a to včetně úprav na Rohanském ostrově, aby zde vzniklo kvalitní prostředí městského parku a vše vyhovovalo i v případě povodní," říká.

Emoce kolem mostu pro tuto chvíli vychladly. Zatímco v dubnu rozhádala otázka možného zbourání mostu zastupitelstvo natolik, že si ani neodhlasovalo program jednání, na květnovém ani červnovém jednání - které je dnes - se už otázka Libeňského mostu neobjevila na programu. Rozhodnutí tak zřejmě počká až na nové zastupitelstvo, které vzejde z říjnových voleb. Zatím stále platí usnesení z února 2016, které pověřilo náměstkyni primátorky Petra Dolínka "zajištěním urychlené opravy Libeňského mostu ve stávající šíři".

Metro D povede na Žižkov, rozhodli radní

TISK, Datum: 01.06.2018, Zdroj: Naše Praha centrum, Strana: 3, Autor: Ivan Kuptík, Vytiskeno: 43 000, Rubrika: Praha centrum

? Rada města uložila Institutu plánování a rozvoje (IPR), aby zahájil změnu územního plánu pro metro D, které by mělo vést na Žižkov. O změně se už hovořilo na zastupitelstvu, kde především zastupitelé Prahy 3 vyslovili naději, že metro D povede po dokončení stanice u hlavního nádraží směr Žižkov. Praha 3

– Změna územního plánu umožní výstavbu trasy metra D z náměstí Míru na Žižkov a pak dále do Vysočan, což zase uvítali zastupitelé Prahy 9, kde se nalézají další rozvojová místa. Zatím ale není zcela jasné, kudy trasa povede a jaké budou zastávky. Lze předpokládat, že to bude například někde u nákladového nádraží Žižkov, kde by měl vzniknout v budoucnu velký administrativně sídelní komplex. Stále ale nebyla odmítnuta odbočka na náměstí Republiky, v jehož blízkosti, tedy u Masarykova nádraží, má také vzniknout komplex budov podle návrhu architektky Zahy Hadid, který část Pražanů vnímá jako obludarium.

Nová trasa na Žižkov by se měla objevit v současném i novém Metropolitním plánu, o jehož změnách se nyní diskutuje na různých místech Prahy.



Foto autor: zdroj: Penta

Foto popis: NÁDRAŽÍ. Jedna z nových budov, která má vyrůst u Masarykova nádraží.

Holešovické Výstaviště mění svou podobu

TISK, Datum: 01.06.2018, Zdroj: Právo, Strana: 10, Autor: Petr Janiš, Vytlačeno: 124 405, Prodáno: 73 570, Rubrika: Praha - Střední Čechy

V holešovickém Výstavišti se pilně pracuje, jako už dlouho ne. Obnova začala odstraněním hlavní brány. Nejde však jen o ni. Na místo se vrátila bruselská fontána, opravuje se původní restaurace, mizí atrakce a má dojít i na Průmyslový palác.

Ke konci volebního období se dostávají ke slovu úpravy podle koncepce, jež vznikla ve volebním období minulém. „Povedly se krátkodobé jednoduché projekty relaxační zóny, která přiléhá ke Stromovce,“ řekl Marek Kopeč z Institutu plánování a rozvoje (IPR).

Podle primátorky Adriany Krnáčové (ANO), která byla včera průvodcem po areálu, bylo důležité otevřít všechny vstupy. „Co bylo možné odstranit, jsme odstranili,“ uvedla Krnáčová.

Hlavní brána, která zmizela až na jednu pokladnu, pocházela podle Kopeče z roku 1991, kdy Výstaviště hostilo všeobecnou výstavu. Zbytky původního secesního vstupu podle něj vzaly za své v 80. letech 20. století. Zda a kdy se objeví brána nová, není jasné, ač město nedávno v architektonické soutěži vybralo vítězný návrh. Po snesení poslední konstrukce se místo otevřelo, Kopeč mluvil o náměstí, které nemá jméno a které by mohlo patřit umění. Však na něm stojí Lapidárium Národního muzea se sochami a budova Akademie výtvarných umění. „Prostor začíná dýchat, je napojen na osu ulice Dukelských hrdinů, stává se součástí města,“ poznamenal Kopeč. S autory návrhu nové brány se podle něj jedná. A nic by nemělo bránit stavbě repliky shořelého levého křídla Průmyslového paláce. Ničivý požár památkově chráněného secesního paláce vypukl před deseti lety, v říjnu 2008.

Při obnově areálu se pod zásypem objevilo poblíž bývalého Bruselského pavilónu umělé jezírko. Bruselský pavilón z Expa 58 shořel v říjnu 1991. Jezírko bylo plné odpadků. Mělo by se napustit vodou, obestavět lehký. Krnáčová chce, aby fungovalo na konci července jako jakýsi biotop. „Mělo by mít přirozený biotopový systém čištění vody,“ řekla.

Zasypaná byla i fontána poblíž shořelého pavilónu. Unikátní plastika v bruselském stylu, z níž prýští voda, pak stála u Průmyslového paláce. Byla obnovena a přemístěna do fontány, kolem níž značně prořídly keře a porost. „Fontána byla téměř neviditelná,“ poznamenal Kopeč. Upravovaný prostor se nachází poblíž Stromovky, kterou už tak striktně neodděluje bariéra plotu. Otevřely se v něm různé branky a vrátka, bruselská brána při renovaci dostala černou barvu. Právě u Stromovky vzniká relaxační zóna, a to asi na dvou hektarech pozemků. „Není to úplně málo,“ uvedl Kopeč.

Plánované relaxaci musejí ustoupit i atrakce včetně těch tradičních, jako je například horská dráha. Lze vidět i aktivitu u Křížikovy fontány, o jejíž pronájem se město u soudů přetahuje s tvůrcem programu, Miloslavem Janíčkem z agentury Orfeus, která fontánu provozovala 22 let. Příští rok už by také mohla být opravena Šlechtova restaurace.

Povedly se krátkodobé jednoduché projekty relaxační zóny, která přiléhá ke Stromovce Marek Kopeč, IPR

Region vydání: Právo - Praha - střední Čechy

Foto autor: Foto PRÁVO – Petr Janiš

Foto popis: Bruselská fontána nově našla místo severozápadně od Křížikových pavilónů.

Územní plán Brna by měl být do roku 2022 [URL](#)

WEB, Datum: 08.06.2018, Zdroj: stavbaweb.dumabyt.cz, Autor: Připravovaný Územní, Total visits: 42 071

(8. 6. 2018) Brněnští radní schválili pokyny k územnímu plánu

Územní plán Brna by měl být do roku 2022



(ČTK) - Brněnští radní schválili dokument, který je cestou k novému územnímu plánu. Měl by být schválen na přelomu let 2021 a 2022. Přípravný materiál nazvaný "pokyny k územnímu plánu" bude ještě v červnu schvalovat zastupitelstvo. Vznikl na základě připomínek ke třem variantám konceptu územního plánu, který začal vznikat v roce 2010 a v roce 2013 byly práce přerušeny kvůli neexistenci krajských zásad územního rozvoje. Podle náměstka primátora Martina Andera (SZ) by měl být návrh územního plánu hotov za rok. Ander to řekl ČTK.

Brno na nový územní plán čeká řadu let. Po přerušení prací koalice ČSSD a ODS schválila takzvanou velkou aktualizaci, kterou však zrušil soud pro nepřezkoumatelnost. Kvůli tomu nyní platí plán z roku 1994, který již v mnohém nevyhovuje. Zákon ukládá obcím pořídit nový územní plán nejpozději do konce roku 2022.

Brno řešilo, zda nechá zpracovat zcela nový územní plán, nebo bude pokračovat v rozpracovaném konceptu. Zvolilo druhou variantu, i tak ovšem půjde podle Andera de facto o nový územní plán. Rozvojové plochy byly v každém konceptu určeny k jinému využití a podle schválených pokynů se má vybrat pro každou plochu jedno využití. "Nový však bude územní plán především v tom, že regulace výstavby bude vypadat jinak než dosud. Místo indexu podlažní plochy, který určoval maximální množství podlaží budov a někteří developři se jej snažili různě obcházet, bude u každé plochy určený typ zástavby a její maximální a minimální výška," řekl Ander. Bude tedy zřejmé, kde budou stát rodinné domy, kde bloky bytových domů či rozptýlená zástavba. "Zároveň je snaha udělat plán flexibilnější, aby se kvůli každé drobnosti nemusela dělat aktualizace," doplnil Ander.

Až bude příští rok hotový návrh, půjde do veřejného projednání, které se bude pravděpodobně víckrát opakovat. "Navíc očekáváme aktualizaci krajských zásad územního rozvoje, kterou bude nutné také zpracovat," řekl Ander.

Během následujícího roku bude ještě Kancelář architekta města Brna pracovat na podkladech pro některé problematické stavby ve městě, které se zatím nepodařilo uspokojivě vyřešit. Jde například o podzemní železnici, takzvanou Novou městskou třídu, hřbitov v Soběšicích, Juranku či tunely pod Úvozem. "Jedná se o stavby, které jsou buď v konceptu, nebo ve stávajícím územním plánu a Odbor územního plánování a rozvoje v jejich případě nemůže zpracovat podněty samosprávy. Jedná se například o vyškrtnutí tunelů pod Úvozem, zmíněného hřbitova či severní částí nové třídy. Proto budeme schvalovat i takzvané podněty samosprávy a městských částí s úkolem pro Kancelář architekta města Brna, aby vypracovala podklady, na jejichž základě je možné tyto změny zapracovat do návrhu územního plánu," vysvětlil Ander. Některé menší změny bude možné zapracovat ještě během vzniku návrhu, některé až dodatečně. "Nelze však oddalovat vznik návrhu, tolik času nemáme," dodal Ander.

Doplněno Stavbaweb:

KONCEPT připravovaného ÚPmB

Připravovaný Územní plán města Brna

Související články:

Nový územní plán Brna 14.11.2016

Brno nepodá kasační stížnost na zrušení změny územního plánu 13.2.2015

Soud zrušil aktualizaci brněnského územního plánu 26.1.2015

2x k aktualizaci územního plánu Brna 17.6.2014

Aktualizace územního plánu Brna 5.2.2014

Brněnští aktivisté vytvořili web pro připomínky k územnímu plánu 15.1.2014

Příprava nového územního plánu Brna nabrala další zpoždění 3.2.2012

Sdružení v Brně chtějí ovlivnit územní plán, sbírají podpisy 10.3.2011

Příprava nového územního plánu Brna se zpozdí 4.3.2011

Projednávání územního plánu Brna jde dál, náměstek odmítl námítky 7.1.2011

Brno by se dle konceptu územního plánu mělo rozvíjet víc na jih 28.2.2011

Radnice Brno-střed chce v územním plánu víc ploch pro bydlení 24.2.2011

Nový Územní plán města Brna - zahrádky, zeleň, volný čas 14.12.2010

Nový územní plán Brna 8.11.2010 Nový územní plán Brna schválí až příští vedení města 11.3.2010

Územní plán Brna se změní, vyjde tak vstříc investorům 10.12.2008



Výstavba sídlišť

TV, Datum: 20.06.2018, Zdroj: ČT 1, Strana: 1

Ivana ŠMELOVÁ, moderátorka

Dobrý podvečer, začínají Události v regionech. Vítám vás u nich. Začala stavba skoro stovky nových bytů v Rožnově pod Radhoštěm na Vsetínsku. Bytové domy budou stát na louce nad panelovým sídlištěm. Ve srovnání s ním nabídnou větší soukromí.

Luboš DOSTÁL, redaktor

Pod mohutnou horou Radhošť dočasně vyrostly hory hlíny. Zelenou louku stroje nejdřív skalpovaly a teď se chystají do ní vkládat potrubí. Tak by měl kopec nad Rožnovem vypadat až se představy architektů zhmotní.

Pavel JANKŮ, jednatel, Eden Rožnov

Společný prostor je tvořen terasou ve třetím nadzemním podlaží. A každá z těchto jednotek respektive každý z těchto bytů má svoji vlastní před zahrádku umožňující trávení volného času venku. Celý projekt není oplocen, je volně průchozí.

Luboš DOSTÁL, redaktor

Bytů má být celkem 97. S rozlohou až 120 metrů čtverečních. Za ty nejdražší chce developer 3 miliony 700 tisíc korun. Přestože je tu zatím jen vykolíkováná plocha, desítky bytů už jsou prodané.

Pavel JANKŮ, jednatel, Eden Rožnov

Během minulého týdne se nám ozvalo 7 nových klientů, což je pro nás fantazie samozřejmě.

Luboš DOSTÁL, redaktor

Obyvatelé blízkých paneláků si zvykají na pracovní ruch i na to, že bezmála po 35 letech budou mít nové sousedy. Víte co se tam děje? Vadí vám to? Nevadí?

osoba

Nevadí, nevadí ne.

Luboš DOSTÁL, redaktor

Viděl jste na obrázku jak to má vypadat?

osoba

Viděl no.

Luboš DOSTÁL, redaktor

Jak se vám to líbí?



osoba

No, tak je to hezký. Copak voto.

Radim HOLIŠ, starosta, Rožnov pod Radhoštěm /ANO/

Dostali jsme do toho projektu věci, které zaručují, že tento projekt nebude ty stávající občany zatěžovat na tolik, aby se jim zhoršilo jejich bydlení.

Pavel JANKŮ, jednatel, Eden Rožnov

Tady se nacházíme v části, která spojuje první a druhou fázi. Bude to volný prostor nejenom pro obyvatele nových bytových jednotek.

Luboš DOSTÁL, redaktor

První se sem začnou stěhovat začátkem příštího roku. Luboš Dostál, Česká televize Rožnov pod Radhoštěm.

Ivana ŠMELOVÁ, moderátorka

Podívejme se teď na počty nově postavených bytů v regionu. Loni zaznamenali statistici vysoký nárůst. Třeba v Brně úředníci zkolaudovali skoro 1300 bytů. To je oproti roku 2016 o 4 stovky víc. Podobné je to ve zbytku Jihomoravského kraje, kde například v roce 2014 dokončili developeři skoro 800 bytů a za minulý rok se tento počet skoro zdvojnásobil na víc než 15 stovek. Naopak stagnující situace je na Zlínsku. Kde loni vyrostlo 155 bytů, což je meziroční nárůst pouhé 4 byty.

Tomáš MATRAS, Asociace realitních kanceláří ČR

Co se týká zvýšeného počtu vlastně současné výstavby za rok 2017, tak to je zejména způsobeno tím, že od okamžiku, kdy v podstatě developer koupí pozemek a začnou nějakým způsobem připravovat do doby vlastně dokončení té výstavby. Je zcela standardní, že ta doba trvá mezi 5 až 7 lety. Jednak nebyly tak vysoké ceny těch bytů a nebyly ani tak nízké úroky na hypotékách. To znamená, že samozřejmě ten trend byl narůstající. Protože jak rostly ceny, tak se víc a víc developerů znovu přiklápělo vlastně k té bytové výstavbě. Pro ty developery ještě důležité samozřejmě to, že neví jaký ten nový územní plán bude. Protože to je politické rozhodnutí a tím pádem oni nemají ani jistotu jakoby z hlediska svých investic. Což si myslím, že je taky důležitý.

Ivana ŠMELOVÁ, moderátorka

Teď ještě detailnější pohled do Brna. Plánovaná výstavba bytových domů víří emoce v městské části Nový Lískovec. Brněnští zastupitelé včera výstavbu odsouhlasili. Část místních ale protestuje. Obávají se problémů v dopravě například. Na místě, kde by měly nové domy stát je teď kolega Jakub Vácha. Jakube, tak jak se k té problematice a výtkám obyvatel Nového Lískovce staví vedení městské části?

Jakub VÁCHA, redaktor

Dobrý den, tak já teď opravdu stojím řekněme na kraji té lokality, kde se o výstavby těch bytových domů uvažuje. 200-300 metrů tímto směrem teď ve školní jídelně zastupitelé jednájí ve školní jídelně proto, že se čekal velký zájem o to dnešní jednání a to se potvrdilo. Na programu toho jednání zastupitelstva jsou pouze 2 body. Teď odborníci představují závěry sociologického průzkumu. Ptali se místních, co se jim vybaví při tom, když se mluví o nové výstavbě takového rozsahu jako se tady plánuje. Zmiňovaly se problémy, respektive názory těch místních



jako pod dimenzovaná městská hromadná doprava nebo nedostatek obchodů. A druhý bod toho zastupitelstva toho jednání se ještě čeká a je možná důležitější a to, že zastupitelé budou hlasovat o vyhlášení referenda o stejné otázce. Místní tady budou mít možnost se k výstavbě takového rozsahu jako se plánuje vyjádřit. Mluvil jsem se starostkou zdejší městské části. Ta řekla, že to referendum se vyhlásí prakticky 100 procentně z toho důvodu, že místní dodali dostatečný počet podpisů ve speciální petici. To referendum by mělo být společně s komunálními volbami a je celkem zajímavé, pro koho by případný závazný výsledek toho referenda byl závazným. Protože to referendum vyhláší městská část. Kdežto ty domy tady v té lokalitě za mnou chce stavět Magistrát města Brna. Když jsem se na tohle téma bavil s mluvčím brněnského magistrátu, tak ten mi říkal, že tu situaci by mohlo pomoci rozklíčovat dokonce až Ministerstvo vnitra.

Ivana ŠMELOVÁ, moderátorka

Vysvětluje Jakub Vácha. Tolik tedy informace z brněnské části Nový Lískovec. Nic méně protesty provázela i plánovaná stavba bytových domů na blanenském sídlišti Písečná. Proti územnímu rozhodnutí se odvolali místní a ochránci přírody kvůli kudlance nábožné. Vypracovaná studie ale zjistila, že kudlanky tady pouze migrují a stavbu tedy neohrozí. No s tématem souvisí ještě jedna informace a to hypotéky, které přestaly zdražovat. Úroková sazba v květnu zůstala zhruba na 2,5 procentech. Zájem o ně ale klesá. Lidé minulý měsíc uzavřeli nejmíň smluv od roku 2012. To by se ale mělo změnit. Podmínky pro hypotéky se totiž budou zpříšňovat. Proto analytici očekávají, že se lidé budou nejméně půjčovat na vlastní bydlení právě teď. To je téma pro Michala Kubala a Události.

Zbrojovka? Její podobu určí i Brňané

TISK, Datum: 11.06.2018, Zdroj: Brněnský deník, Strana: 3, Autor: PAVLA HLOUŠKOVÁ, Vytisknuto: 6 700, Rubrika: Brno - aktuálně z víkendu

O tom, jak bude vypadat areál Nové Zbrojovky, rozhodnou i Brňané. První opravovaná budova má být hotová příští rok, s výstavbou nových musí investor počkat na změnu územního plánu.

Brno – Dvanáct let. Tolik času uplynulo od chvíle, kdy legendární brněnskou Zbrojovku opustili poslední zaměstnanci. Svou bránu lidem znovu otevřela především. Kromě prohlídky mají Brňané také možnost spolurozhodovat o tom, co v Nové Zbrojovce vznikne. „Napadá mě třeba taneční klub, kde hudba hraje ve sluchátkách a nikoho neruší, továrna na zpracování plastů nebo brněnský kemp,“ navrhl Lada Ruibarová z brněnských Židenic. Investor návštěvníkům o víkendu představil první z šesti navrhovaných zón, do nichž areál rozdělil. „Podobu zón navrhovali přední architekti. Důležitá je také veřejná debata s odborníky i laiky o tom, co se jim líbí a jaké mají vlastní nápady,“ uvedl výkonný ředitel investorské společnosti CPI Property Group Zdeněk Havelka. Novou zónu lidem postupně představí jednou za dva až čtyři týdny. „Do podzimu chceme lidem ukázat celý areál. Jejich připomínky pak zapracujeme do konečné podoby návrhu areálu,“ dodal.

Nyní v brněnských Židenicích chybí třeba sportovní zázemí. „Městská část je prostorově omezená. Postrádáme zastřešená sportoviště, s nimiž investor počítá,“ zmínil židenický místostarosta Aleš Mrázek.

Ačkoliv už mohou lidé využít různých částí Nové Zbrojovky navrhovat, výstavba se zónami řídit nebude.

Jako první má být v roce 2019 hotová přeměna bývalé nářadovny, následovat bude oprava další stávající budovy. Zbytek výstavby musí počkat na nový územní plán Brna. „Jeho návrh chceme dokončit na přelomu letošního a příštího roku. Na přelomu let 2019 a 2020 můžeme mít nový územní plán,“ řekl náměstek primátora pro územní plánování Martin Ander.

Kromě nového územního plánu je nutné areál dopravně napojit na zbytek města. „Nejdříve upravíme křižovatku Šámalovy a Zábrdovické, která nemůže být pouze jednosměrná. Pokud bude mít areál v budoucnu větší vývoj, nebude jeden či dva vjezdy stačit. Počítáme proto s novým mostem na Dukelskou, která bude pravděpodobně dopravně napojená na velký městský okruh,“ vysvětlil náměstek primátora pro dopravu a investice Richard Mrázek.

Přestavba areálu Zbrojovky



- Investor rozdělil areál do šesti zón, jejichž podobu navrhli přední architekti.
- Návrhy zachovávají některé symboly Zbrojovky jako třeba komín s písmenem Z.
- Jednotlivé zóny postupně představí lidem, aby mohli říct svůj názor.
- Jako první dokončí dělníci přestavbu bývalé nářadovny. Hotová má být příští rok.
- Bude z ní administrativní budova, kromě kanceláří nabídne i fitness sál či jídelnu.
- Přeměna areálu má trvat patnáct až dvacet let.

Region vydání: Jižní Morava

Nové byty v Brně? Pro jejich výstavbu je nutné řešit dopravu a územní plán [URL](#)

[WEB](#), Datum: 13.06.2018, Zdroj: brnensky.denik.cz, Total visits: 498 727

Brno – Bytů je málo, ale okamžitě stavět není možné, zní z brněnských městských částí. Reagují tak na novou strategii bydlení, kterou městští radní minulý týden doporučili ke schválení zastupitelům.

Ilustrační foto. Foto: Deník / Divíšek Martin

Pro výstavbu nových bytů vybrali devět oblastí v různých čtvrtích. Ještě před začátkem prací však jsou nutné úpravy pozemků, kde mají byty vyrůst. „Například výstavbu v Tuřanech podmiňujeme vyřešením dopravní situace, konkrétně obchvatem Tuřan tak, jak jej máme v plánu,“ upozornil náměstek brněnského primátora Petr Hladík.

Problémy s vlastnictvím pozemků či dopravou komplikují výstavbu ve stavebním dvoře v brněnských Kohoutovicích. Příprava stavby bytů může trvat i šest let. „Pozemky nejsou zasíťované a polovinu z nich navíc vlastní soukromníci,“ vyjmenoval kohoutovický starosta Petr Šafařík.

Nutné podle něj bude dvůr dopravně napojit na Libušinu třídu. „Rozhodně totiž není možné vést dopravu Žebětínskou ulicí přes staré Kohoutovice,“ zdůraznil. Právě do technické přípravy míst pro vznik nových bytů chtějí radní investovat každý rok tři sta milionů korun.

Nejdříve za deset let má podle starosty Černovic Pavla Blažíka začít práce na nových bytech v lokalitě Na Kaménkách. „Máme už nyní vítězný návrh urbanistické soutěže a nyní plánujeme začít pracovat na územní studii. Poslouží jako podklad pro změnu územního plánu,“ zmínil.

Kromě změny územního plánu je nutné podle Blažíka vyřešit i dopravní napojení a rozhodnout, jaké budovy mají na sídlišti stát. „Odpoví na to právě ona studie,“ dodal.

Jedním z míst, kde chtějí představitelé magistrátu stavět, je i Červený kopec. Jak už Brněnský deník Rovnost informoval, v plánu je zde nová čtvrť až pro deset tisíc lidí. „Veškerá doprava má podle projektu vést přes Bohunice. Silnice takovou zátěž neunesou,“ kritizoval už dříve bohunický starosta Antonín Crha.

Kvůli výtkám chtějí radní zadat dopravní studii Jihlavské ulice. „Pomůže nám odhadnout počty projíždějících aut a řešit kapacitu ulice,“ řekl náměstek primátora Martin Ander.

Nové byty plánují brněnští radní ve spolupráci s developery. „Při tvorbě strategie bydlení nám napomohla i anketa. Účastnilo se jí 801 lidí, kteří se vyjadřovali třeba k tomu, jaké bydlení preferují,“ řekl Hladík.

Autor: Pavla Hloušková

Celoměstský park pro půlku Brna? [URL](#)

[WEB](#), Datum: 07.06.2018, Zdroj: idnes.cz, Total visits: 65 280 239

Dokážete si představit park pro 200 000 lidí? Že to není možné? A kdyby přece jenom... Co by v něm všechno mělo být? Dost místa a komfortu pro všechny – lidi, rostliny i zvířata. Hřiště? Zázemí pro rodiče s dětmi?

O parku pro půlku obyvatelstva města Brna jsme přemýšleli koncem loňského roku spolu se zástupci a zástupkyněmi radnice i městských částí, občanskými iniciativami, odborníky a odbornicemi na urbanismus, dopravu a životní prostředí. S nápadem na park přišli manželé Suchánkovi. Vystavili svoji vizi na podzimních Městských zásazích v Brně v galerii Domu pánů z Kunštátu. A přišli s unikátní vizualizací svého nápadu – vytvořili 3D model, který zabral téměř celou místnost. Nad modelem byly umístěny cedulky shrnující informace o počtech lidí z jednotlivých městských částí užívajících zázemí řeky a také užitečná data pro pěší, lidi na kolech i



na bruslích – za jaký čas se dostanou z jednoho místa na druhé.

Všichni zainteresovaní tak měli jedinečnou možnost podívat se na rozsáhlou oblast kolem řeky Svratky od přehrady na severu města až na jih, kde se slévá se Svitavou a uvědomit si, jak obrovský potenciál toto území má. Pro cyklisty a cyklistky je to nejen potenciál rekreační, ale i každodenní, pro pravidelné cesty do práce nebo do školy. Pro rodiny s malými dětmi nebo lidi staršího věku může být oázou pro bezpečný a podnětný každodenní pobyt. Místní lidé z Jundrova, Komína, Bystrce, Kohoutovic, Lískovce, z Brna – středu i jihu – ti všichni mohou těžit z potenciálu řeky a jejího bezprostředního okolí pro sport, odpočinek, dopravu. Území má aktuálně dostatek zelených ploch a lesů. Nabízí se o území přemýšlet koncepčně, zajistit tak rovnováhu mezi ochranou biotopů, sportovními, rekreačními či kulturními akcemi a aktivitami pro desetitisíce lidí.

Co by mohlo ohrozit sen mít kolem Svratky celoměstský park? Společně jsme pojmenovali několik oblastí, které by zasloužily pozornost. V bezprostřední blízkosti řeky existuje již nyní zástavba – mnohdy v povodňovém pásmu. Bylo by tedy žádoucí další výstavbu v nejbližším okolí řeky v celém pásu od přehrady až po soutok se Svitavou dále nepovolovat. Svoji významnou roli v celém procesu budou hrát majitelé a majitelky pozemků v námi diskutované lokalitě. Bude třeba s nimi projednat dlouhodobou koncepci využívání pozemků a spolupráci na realizaci vize. Protože řeka a její břehy jsou cenné pro svoji ekologickou funkci, bude žádoucí vyvažovat míru lidských aktivit ve vztahu ke zdravému fungování a udržení biokoridoru. A konečně, celý záměr bude třeba zastřešit a zkoordinovat tak, aby naplňování vize pokračovalo nezávisle na volebních obdobích.

A co teď s tím? Na závěr setkání padla dvě doporučení – jednak by se výstup z akce měl stát podkladem pro tvorbu Akčního plánu k právě projednávanému

Plánu udržitelné městské mobility pro Brno, a dále bude dobré zaslat výstup Kanceláři architekta města. Ta aktuálně rozpracovává prostorovou vizi pro celé město. Taktéž je třeba reflektovat vizi v balíku změn, kterým se povolují změny k aktuálně platnému územnímu plánu.

Účastníci a účastnice workshopu se shodli, že realizace takové vize by zajistila Brnu věhlas a ocenili by ji ti, kteří zde studují, věnují se turistice či tu prostě jen žijí. Dostatečné zázemí pro nemotorovou dopravu by ulehčilo již nyní přetíženým ulicím a přeplněným vozidlům veřejné dopravy. Podpořena by byla ekologická stabilita jedné z klíčových os – řeky Svratky včetně jejího okolí. Pěší by měli unikátní příležitost pro komfortní přístup k vodě, pro aktivity podporující jejich zdravý životní styl i poptávku po kulturních a komunitních akcích.

A kdo to zaplatí? Nezbytná otázka, jistě. Počáteční investice by měla být na straně radnice – zejména pro nastavení koordinace celé realizace, jednání s vlastníky, s potenciálními investory a investorkami, ale i pro mapování potřeb městských částí, které mají biokoridor Svratky na svém území nebo v docházkové vzdálenosti. Na závěr je třeba říci, že Brno se už po dílčích úsecích revitalizaci prostoru kolem Svratky věnuje – jmenujme například úsek mezi Výstavištěm a vlakovým nádražím, kde architektonickou soutěž vyhrál nedávno zesnulý profesor Ivan Ruller se svým týmem.

Díky 3D modelu jsme měli možnost podívat na území z ptáčích perspektivy. Díky manželům Suchánkovým jsme se na Svratku a její potenciál mohli podívat i pohledem vizionářským, tedy dlouhodobým. A díky účastníkům a účastnicím workshopu jsme pojmenovali potenciál a rizika, které by mohly realizaci vize omezit či ohrozit. Lze očekávat, že i mezi lidmi by měl projekt podporu. Sociologický průzkum nedávno ukázal, že v Jižním centru by většina lidí chtěla park s vodními plochami. Zbývá jen jediné – aby si vizi vzal někdo z politické reprezentace za své a rozběhl plánování a realizaci tak, aby překonala změny ve vedení města a udržela myšlenku.

Hana Chalupská, členka NESEHNUTÍ

Příloha: Park pro 200 000 Brňanek a Brňanů, záznam z workshopu (pdf)

Více inspirace pro udržitelnou a zelenou podobu měst naleznete na www.moudramesta.cz.

Workshop nad 3D modelem biokoridoru řeky Svratky podpořilo Ministerstvo životního prostředí prostřednictvím Státního fondu životního prostředí z rozhodnutí ministra č. 01321662, Statutární město Brno a Nadace Veronica z fondu Společně pro Brno.

Tesco u brněnského nádraží čeká proměna, vzniknou byty a levnější obchody [URL](#)

[WEB](#), Datum: 15.06.2018, Zdroj: modernibno.cz, Autor: Dominika Hromková Zdroj, Total visits: 22 704

Autor: Dominika Hromková / Zdroj: brno.idnes.cz



Budovu Teska u brněnského nádraží čeká do pěti let výrazná proměna. Firma Crestyl ji plánuje přestavět na multifunkční centrum s obchody, kanceláři, ale třeba také s bydlením pro studenty. Denně kolem ní projde okolo 70 tisíc lidí, přitom budova Teska u hlavního nádraží rozhodně nepatří ke stavbám, na které by mohlo být Brno hrdé.

Nakonec budovu loni v létě prodali společnosti Crestyl, podle spekulací za částku okolo 850 milionů korun. A také ta začala uvažovat o masivníproměně. Objekt pochází z 80. let minulého století, v 90. letech jej získala právě společnost Tesco. Zástupci britského řetězce léta mluvili o přestavbě hnědo-šedého socialistického kolosu. Ačkoliv měli poměrně konkrétní představu, jak na to, vždy zůstalo jen u návrhů.

Simon Johnson, výkonný ředitel firmy, pro MF DNES přiblížil, co s nevzhlednou stavbou zamýšlí. V nejbližší budoucnosti sice zůstane v současné podobě jen s obměněným sortimentem a částečně zrekonstruovaným interiérem. K nepoznání by ji však rádi proměnili v horizontu pěti let.

„Nejde nám o jednoduchou úpravu objektu. Nechceme mu dát jen moderníplášť ani nehodláme stavětnové obchodní středisko. Naším úmyslem je vytvořit multifunkční veřejný prostor,“ sdělil Johnson.

„Okolí by jen prospělo, kdyby tam bydleli lidé“

Jestli se firma vydá cestou zásadní rekonstrukce, nebo budovu zboří a postaví úplně novou, zatím není zřejmé. Johnson předpokládá, že plány si ujasní do konce roku. Ačkoliv nechce specifikovat částku, kterou společnost do nákladné modernizace hodlá vložit, připustil, že může jít až o miliardy korun.

Lidé tam každopádně i poté najdou obchody, služba kanceláře. Developer navíc zvažuje, že v části objektu vytvoří byty pro krátkodobé či dlouhodobé pronájmy. „Uvažujeme o přidání dalších oblastí, třeba malometrážní ubytovací jednotky, které by sloužily pro studenty a mladší generace,“ představil návrh Johnson.

O záměru postavit v části objektu byty slyšelo vedení Brna v úterý poprvé. Nicméně se nápadu nebrání. Podle náměstka primátora Martina Andera(SZ) je totiž záměr v souladu s územním plánem. „Okolí by jen prospělo, kdyby tam bydleli lidé, protože by to prostor výrazně oživilo,“ podotkl Ander.

Tento týden zástupci firmy Crestyl představili koncept odborníkům z Kanceláře architekta města Brna. Ti se k němu ale odmítli vyjádřit, dokud se s plány detailně neseznámí.

Brněnští architekti ovšem poukazují na nutnost přestavby, zejména kvůli sousední Galerii Vaňkovka. „Do budoucna v její konkurenci neobstojí, takže transformace je nevyhnutelná. Funkcí může mít budova celou řadu. V horních patrech jsou kanceláře, které se dají využít jiným způsobem. Poloha je výhodná,“ uvedl vedoucí Ústavu urbanismu na Fakultě architektury VUT Karel Havliš.

„Obchodních prostor je v oblasti už skutečně hodně,“ doplňuje ho architekt Petr Bořecký, který je zároveň radním městské části Brno-střed za hnutí ANO.

Nevzhledné stánky nahradí nové

Developer se konkurence neobává. Zaměří se totiž na trochu jiné zboží, jehož hlavní výhoda má spočívat v tom, že je levnější než ve Vaňkovce – například obchody s oblečením Gate, Takko nebo Kik.

Zajímá vás dění v krajích? Za cenu jednoho vydání získáte všechny regionální přílohy.

Kdo v nedávné době budovu navštívil, neuniklo mu, že interiér se už měnit začal. Objekt přitom zůstal alespoň částečně pořád otevřený. V přízemí zůstal obchodní řetězec Tesco, obchody v prvním a druhém patře postupně obměňují. Některé už jsou otevřené, jiné se na start teprve chystají. Investorská firma odhaduje, že od září už by všechny mohly fungovat naplno.

„Budovu se podařilo úspěšně obsadit novými nájemci. Nepronajatá jsou v současné době jen dvě procenta z celkové prodejní plochy,“ řekl mluvčí Crestylu Ondřej Micka.

Zmizely rovněž nevzhledné stánky z venkovního prostoru. „Nahradí je nové a modernější se zajímavým sortimentem,“ dodal Micka. Ani v tomto případě ale zatím nechtěl být konkrétní.

Vaňkovka nám zákazníky neubere, věří ředitel

Simon Johnson je výkonným ředitelem společnosti Crestyl, které od loňského léta patří budova Teska za hlavním vlakovým nádražím v Brně. Do Česka se z Londýna přistěhoval už před 20 lety. Momentálně sice bydlí v Praze, část života ale strávil také v Brně. A tvrdí, že Crestyl ve městě plánuje další investice.

Proč jste budovu bývalého Prioru koupili?

Crestyl působí v České republice poměrně dlouho. Máme široký rozsah projektů od nákupních středisek až po komplexy s byty, kanceláři a službami. Když jsme si všimli brněnského Teska, nevnímali jsme jej pouze jako



obchod blízko hlavního nádraží. Viděli jsme unikátní rozvojové území.

Předchozí majitel před lety představil záměr na přestavbu v třípatrovou obchodní galerii. Na střeše měl vzniknout park, uvnitř prostor, kde si mohou hrát děti, k tomu garáže a další. Navážete na tento záměr?

Při vší skromnosti, chceme se soustředit na jiný standard. Veřejné služby a parkování budou součástí našeho projektu. Doufáme ale, že původní představu Teska výrazně překročíme.

Můžete být konkrétnější?

Rád bych v tuto chvíli ještě nebyl. Rádi prezentujeme veřejnosti až jasný koncept, který bychom mohli mít do konce roku.

Mají Brňané očekávat obchodní pasáž ve stylu Vaňkovky?

Tím se nechci dotknout Vaňkovky, ta je velmi kvalitní. Zvažujeme mnohem širší a zajímavější koncept. Už teď nabízíme jiný, rozšiřující sortiment, opravili jsme první a druhé patro, kam se nastěhovaly úplně nové značky. Myslím, že neubereme zákazníky Vaňkovce a ani ona nám. Chceme vytvořit krásný veřejný prostor, který po nějakou dobu bude vedle nádraží. A jakmile se odsune, spojí se s nově vznikající čtvrtí a zároveň centrem města.

Obchodní řetězec Tesco zůstal v přízemí. Ponese budova i nadále jeho jméno?

Společnost Tesco bude i nadále naším nájemcem, protože nabízí široký a dostupný sortiment. Název budovy ale určitě změníme.

Crestyl vůbec loni hodně investoval – nakoupil stavební parcely a nemovitosti za tři miliardy korun. V Brně je však Tesco pro firmu první a zatím jediný byznys. Chystáte se ve městě pustit ještě do něčeho jiného?

Koupě Teska nám otvírá další příležitosti. Z Brna se stává město, které pro nás určitě představuje možnost dalších investic. Dívali jsme se tedy na spoustu nemovitostí, zatím to ale necháváme otevřené.

Centrum Olomouce by mělo být bez mrakodrapů

RÁDIO, Datum: 04.06.2018, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Strana: 4

Tereza TOMÁŠKOVÁ, moderátorka

Centrum Olomouce by mělo být bez mrakodrapů. Zastupitelé dnes rozhodnou o omezení pro nové výškové stavby, tedy i plánovaném mrakodrapu Šantovka Tower. Podle změny územního plánu by měly být budovy v ochranném pásmu městské památkové rezervace vysoké maximálně 23 metrů.

David HELCEL, architekt /Za krásnou Olomouc/

Pro Olomouc je největší bohatství baroko a historické panorama. Když by se začaly stavět mrakodrapy příliš blízko, tak by bylo obojí nenávratně poškozeno.

Blanka MAZALOVÁ, redaktorka

Shrnuje důvody odporu k výškovým stavbám David Helcel ze spolku Za krásnou Olomouc. Změna územního plánu, která má obnovit soudem zrušenou výškovou regulaci, by podle náměstka primátora Aleše Jakubce z TOP 09 rozhodla i o plánovaném mrakodrapu Šantovka Tower.

Aleš JAKUBEC, náměstek olomouckého primátora /TOP 09/

V okamžiku, kdy začne platit tahle výška, nesmí zde vzniknout nic vyššího.

Blanka MAZALOVÁ, redaktorka

Investor Šantovka Tower uvedl, že nevěří, že se rozumní politici budou snažit novému projektu ve zcela nekonfliktní lokalitě bránit a podlehnout tak účelovému tlaku a manipulaci. Z Olomouce Blanka Mazalová,



Radiožurnál.

Rýsuje se plán nové podoby části Plzně

TISK, Datum: 20.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 17, Autor: Jaroslav Nedvěd, Vytištěno: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Kraj Plzeňský

Projekt pro území podél Americké třídy chce developer po prázdninách představit veřejnosti

PLZEŇ Veřejná prostranství se dvěma novými ulicemi mají patřit k přednostem budoucí podoby územní mezi Americkou třídou, Denisovým nábřežím a Sirkovou ulicí v Plzni. Zástupci Ameside, dceřiné společnosti firmy Amádeus, které v oblasti patří zhruba tříhektarové území, včera tvrdili, že si právě na veřejných prostranstvích dají záležet.

V plánu je, že z oblasti zmizí dnešní budova bývalého Priorsu a místem, kde stojí, bude procházet nová část ulice U Lázní. Naopak se počítá se zachováním vzrostlých platanů podél silnice na Americké třídě. Zástupci společnosti také oznámili, že jedná s městem o tom, že by využili dnes zavřený podchod pod křižovatkou Americké třídy a Sirkové ulice. U křižovatky by mohla vyrůst výšková budova, dominanta místa. Podél Denisova nábřeží se počítá s výstavbou bytových domů s byty orientovanými k řece.

Rodící se projekt se značně liší od plánu na stavbu obřího obchodního centra, které společnost prosazovala do roku 2013. Pak veřejnost plán odmítla v referendu a radnice s projektem nesouhlasila kvůli tomu, že investor nedodržel domluvené regulační podmínky.

Příprava nového projektu je teprve na začátku a čeká jej ještě projednání se zástupci města i představení veřejnosti. Pak by přišlo na řadu úřadování v rámci územního řízení. Stavět by se mohlo začít za dva tři roky a hotovo by potom mohlo být za další dva roky.

Zástupci Ameside tvrdí, že projekt vnímají jako výjimečnou záležitost. „Máme tři hektary v centru města. Je to příležitost vybudovat unikátní veřejný prostor,“ prohlásil šéf Ameside Tomáš Jícha. Podle něj plánování musí začít právě u veřejných prostranství, jako jsou ulice a malá náměstíčka. „Ty definují hranice budoucích staveb,“ uvedl Jícha.

Filip Pokorný z architektonické kanceláře Chapman Taylor vysvětloval, že veřejný prostor bude objekty v celém území spojoval. „Představujeme si, že ulice budou živé pěší zóny s vyloučenou dopravou. Chceme, aby tam byly sochy, vodní prvky a důležitou součástí bude zeleň,“ řekl. Uvedl, že v prostoru u lávky mezi Anglickým a Denisovým nábřežím vznikne malé náměstí s kavárnami a širokým schodištěm. V blocích směrem k Americké třídě se počítá s obchody a administrativními prostory. „Měla by to být honosnější městská třída,“ sdělil Pokorný. Tomáš Jícha připomenul, že společnost má zájem o nyní zavřený podchod pod křižovatkou Americké třídy a Sirkové ulice. „Přes ten by se mohli lidé dostat bezpečně do veřejného prostoru v území při cestě od nádraží,“ konstatoval.

Podle regulačních podmínek města musí mít bloky o rozloze nad čtyři tisíce metrů čtverečních více funkcí.

Dominantní funkce, například obchodní, smí zabrat maximálně 60 procent a vedle ní musí být v bloku alespoň dvě další funkce. Každá by měla zabrat alespoň 15 procent objemu.

Zástupci společnosti Ameside deklarovali, že se drží podmínek, které stanovila územní studie. Nová pravidla už neumožňují postavit v místě obří obchodní komplex, který firma Amádeus původně plánovala. Někteří z organizátorů referenda v roce 2013 dali nedávno najevo, že se jim ani nový projekt nezamlouvá. Tvrdí, že odporuje výsledku referenda. V něm lidé odpovídali na otázku, zda mají zastupitelé města zabránit výstavbě obchodního zařízení na místě zbořeného Domu kultury Inwest. Varovali proto před možným soudním sporem s městem, kvůli nerespektování výsledku referenda.

Zástupci radnice ale tvrdí, že se referendum vztahovalo k jednomu konkrétnímu projektu a že je možné místo zastavět, pokud se nový projekt bude podstatně lišit od toho předchozího.

Region vydání: Mladá fronta DNES - plzeňský kraj

O autorovi: Jaroslav Nedvěd, redaktor MF DNES

Foto autor: Zdroj: Ameside

Foto popis: Vizualizace Jedna z možných podob prostoru ve spodní části Americké třídy v Plzni.



Pěší zóna v Trutnově - architektonické návrhy [URL](#)

[WEB](#), Datum: 21.06.2018, Zdroj: trutnov.cz

Město Trutnov společně s Českou komorou architektů uspořádalo „Otevřenou anonymní architektonickou jednofázovou projektovou soutěž o návrh řešení pěší zóny Trutnov“.

Na základě výsledku této soutěže chce Město zadat zakázku na zpracování všech základních služeb při vypracování projektové dokumentace, tedy:

a) Projektová dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby (včetně zajištění rozhodnutí o umístění stavby) b) Projektová dokumentace pro vydání stavebního povolení (včetně zajištění stavebního povolení) c) Projektová dokumentace pro provádění stavby d) Autorský dozor

Předpokládaný odhad investičních nákladů činí 30 mil. Kč (bez nákladů na záchranný archeologický výzkum).

Vyhlášení soutěže: 24.11.2017

Konec soutěžní lhůty pro podání návrhů: 12.4.2018

Ve lhůtě podáno: 13 návrhů řešení (autoři z ČR)

Po posouzení předložených návrhů bylo hodnotící porotou stanoveno následující pořadí:

1. místo - autoři návrhu č. 1 - Ing. arch. Martin Hájek

Ing. arch. Václav Hájek

Ing. arch. Lukáš Kemr

2. místo - autoři návrhu č. 4 - Ing. arch. Michal Rouha momentura s.r.o.

3. místo - neuděleno

Dále byly v soutěži odměněny následující návrhy, které přinesli pozoruhodné podněty a řešení:

návrh č. 6 - autoři - ATIP, a.s., Ing. Vladimír Vokatý, Ing. arch. Martin Vokatý, Ing. arch. Martin Tauchman návrh

č. 9 - autoři - Ing. arch. Šárka Ullwerová, Ing. Jitka Ullwerová, Ing. arch. Adam Vilímek, Ing. arch. Martin Březina,

návrh č. 10 - autoři - Ing. Kateřina Miholová, Ing. arch. Jan Kubát, Bc. David Helešic, Spolupráce : Ing. arch.

Václav Mihla, Ing. Norbert Obršál, Zuzana Krčková

S jednotlivými návrhy se může veřejnost seznámit na těchto internetových stránkách nebo ve Společenském centru Trutnov - Uffo, kde jsou od 21.6.2018 do 28.6.2018 návrhy vystaveny.

Návrh č. 1 - autor Ing. arch. Martin Hájek, Ing. arch. Václav Hájek

V Nymburce mají zastupitelé jednat i o soutěži na novou lávku [URL](#)

[WEB](#), Datum: 21.06.2018, Zdroj: archiweb.cz, Total visits: 193 815

Nymburk - V Nymburce budou odpoledne zastupitelé jednat mimo jiné o aktuální situaci kolem lávky přes Labe, která je v havarijním stavu a hrozí zřícením. Vedení města chce prosadit vyhlášení architektonické soutěže na nové přemostění.

Současná lávka je v tak špatném stavu, že ji lidé od prosince nesmí používat a v červnu pak byla zakázána i plavba lodí po Labi pod lávkou. Uzavřená jsou také prostranství pod lávkou na obou březích.

Očekává se také debata o plaveckém bazénu, který byl kvůli špatnému stavu uzavřen v květnu. Zastupitelé by mohli rozhodnout, zda město bude bazén rekonstruovat.

Část obyvatel se na facebooku sdružila do skupiny, která chce dosáhnout odvolání starosty Pavla Fojtíka (Změna pro Nymburk). Opozice chtěla starostu odvolat už loni v říjnu. Návrh na zařazení takového bodu ale tehdy zastupitelé neschválili, Fojtíka podržela koalice.

Zlínský kraj má dva adepty v nominacích na Českou cenu za architekturu [URL](#)

[WEB](#), Datum: 21.06.2018, Zdroj: zlidnes.cz, Total visits: 37 376

Česká komora architektů v lednu 2018 vyhlásila 3. ročník České ceny za architekturu (ČCA). Architekti do ní přihlásili 145 realizací. Sedmičlenná mezinárodní odborná porota (Roger Riewe - předseda poroty, Carlo Baumschlager, Zsolt Gunther, Andrea Klimko, Robert Konieczny, Yael Moria Klain a Ivan Reimann) do užšího výběru nominovala 33 děl, ze kterých v listopadu 2018 vzejdou finalisté a držitel historicky třetí České ceny za



architekturu. Nominační večer se konal 31. května 2018 v pražském divadle Archa. V nominacích poroty je zastoupeno 10 regionů České republiky a hlavní město Praha. Zlínský kraj v soutěži reprezentují Bytový dům Kvítková od kanceláře CHLÁDEK architekti a Vila v Beskydech od TREF-Architekti.

Ilustrační snímek / Foto:

V letošním ročníku ČCA výrazně vzrostl počet projektů dokončených teprve v předchozím roce a nejenak je tomu mezi nominovanými díly. V roce 2017 jich bylo dokončeno dvacet pět, osm pak mezi roky 2014 až 2016. Stejně jako u celkového počtu 145 přihlášených děl do letošního ročníku ČCA, i pro nominované je příznačná vysoká převaha soukromých investic nad veřejnými. Těch je mezi 33 nominovanými pouze sedm. Nejčastějším tématem letošních nominací jsou stejně jako vloni rodinné domy a vily, kterých je třináct.

Zda některá z realizací nacházejících se ve Zlínském kraji, osloví porotce natolik, že se zařadí mezi finalisty, bude jasné 19. listopadu 2018 na slavnostním galavečeru ve Foru Karlín v Praze. Na akci budou rovněž vyhlášeny výsledky ocenění za výjimečný počin a ceny partnerů. Předcházet bude pečlivý výběr poroty, která se s řadou realizací seznámí přímo v terénu. Den po galavečeru se v Galerii Jaroslava Fragnera uskuteční vernisáž výstavy České ceny za architekturu 2018.

Realizace ve Zlínském kraji 1. Bytový dům Kvítková

Lokalita: Zlín

Autoři: Ing. arch. Pavel Chládek, ing. arch. Barbora Jochcová, CHLÁDEK ARCHITEKTI, www.chladekarchitekti.cz

Stavba bytového domu se nachází v blízkosti centra Zlína. Veřejný prostor této části města je tvořený kompaktní blokovou zástavbou doplněnou o několik soliterních staveb. Bytový dům Kvítková má čtyři podlaží, sleduje stávající stavební čáru a je rozložen na celou šířku parcely. Římsa objektu ve třetím nadzemním podlaží navazuje na hranu římsy vedlejšího polyfunkčního domu, stejně jako hloubka ustoupení posledního čtvrtého podlaží. Podzemní podlaží je rozloženo na celou velikost parcely a tvoří je parkování přístupné z vedlejšího polyfunkčního domu, sklepní kóje a technické zázemí objektu. Zvýšené přízemí domu sestává ze dvou bytových jednotek o velikosti 4+kk doplněných o zahrady zřízené na ploše nad podzemním parkováním. Druhé a třetí nadzemní podlaží sestává vždy ze dvou bytových jednotek o velikosti 5+kk a 4+kk. Poslední ustoupené podlaží sestává z jednoho bytu o velikosti 6+kk doplněného o dvě střešní terasy a jedno atrium. Rozvržení všech bytů vychází ze severojižní orientace domu a nabízí obytný prostor rozložený na celou hloubku půdorysu objektu. Kuchyně s jídelnou jsou orientovány na jih do ulice Kvítková, obývací pokoje na sever do klidnějšího vnitrobloku.

2. Vila v Beskydech

Lokalita: Valašské Meziříčí

Autoři: Ing. arch. Zdeněk Trefil, Ing. Petr Ramík, Ing. arch. Zoe Malovcová, Bc. Patrik Obr, Tomáš Chytka, Jan Zemánek, TREF-Architekti, www.tref-a.cz

Vila v Beskydech se nachází na severní hranici jižně se svažujícího pozemku o ploše 6.500 m², v jehož spodní části je vzrostlý les. Pozemek je součástí rokle, svažující se na k nedaleké přehradě. Vila je co do měřítka jednou z největších stavebních struktur v obci, ihned po bývalé škole, nebo památce lidové architektury - dřevěném evangelickém kostelíku z r. 1783, se kterým je také v přímém vizuálním kontaktu. Kostelík se stal předobrazem pro celkovou koncepci vily, která soudobě interpretuje dualitu exteriéru a interiéru, pro lokální architekturu tak typickou. Výsledkem je 3D fasáda z trapézového perforovaného plechu v kontrastu s celodřevěným interiérem. Fasádní plech evokuje krajkářskou tradici regionu a zároveň integruje dům do okolní přírody. Jedná se o místně tradiční dřevostavbu, posunutou technologicky na úroveň současnosti. Křížem lepené dřevěné panely dávají vzniknout dřevěnce III. tisíciletí.

Obytné místnosti orientovány na jih, ze severu vstupní dvůr, garáž a hospodářské prostory domu. Velkoplošné prosklení zajišťuje propojení exteriéru s interiérem a umožňuje kontakt s okolní přírodou. V jihozápadní části domu prostorová koncepce graduje dvoupodlažním obytným prostorem s galerií, knihovnou a rohovým oknem s výhledem na blízký evangelický kostelík. Architektem byla navržena řada nábytku a doplňků (komody, noční stolky, jídelní stůl, kuchyně, radiátory, mýdelníky, věšáky), které přispívají k dotaženosti a integritě díla. Objekt je navržen jako pasivní dům s inteligentním systémem řízení budovy, vytápěný tepelnými čerpadly.



Na Jeřábkově náměstí v České Lípě by za pár let mohla začít růst moderní bibliotéka

TISK, Datum: 20.06.2018, Zdroj: Týdeník Českolipsko, Strana: 4, Autor: (jj), Rubrika: O čem se mluví

Zaujalo nás

Česká Lípa – Tak už i na knihy došlo.

Českolipská radnice vyhlásila soutěž na podobu nové knihovny. Provizorium, které „zdobí“ Českou Lípu v jejím historickém srdci, by mohlo za pár let zmizet. Pokud to tedy nedopadne jako s nedávným a nakonec neuskutečněným plánem na výstavbu divadla ve stejné lokalitě.

„Předmětem soutěže je zpracování architektonického návrhu na výstavbu městské knihovny, který by našel řešení na využití celého prostoru v proluce vymezené Škroupovým a Jeřábkovým náměstím a Tržní ulicí.

Předpokladem je, že návrh bude respektovat historické, kulturní, prostorové a funkční souvislosti tohoto místa,“ uvádí mluvčí českolipské radnice Václav Šámal.

Město v soutěži zastupuje sdružení Společnost Petra Parléře (SPP), které dohlíží na regulérnost a správný chod „souboje architektů“ se zajímavými odměnami. Pro vítěze je připraveno rovných 300 tisíc korun, pro architekty, kteří obsadí další dvě místa, 150 a 50 tisíc korun.

Konečná podoba budoucí bezbariérové knihovny ale zatím nevzejde. „Účelem soutěže je ověřit možnosti a limity území pro stavbu knihovny a nalézt nejvhodnější řešení. Následovat by měla otevřená architektonická projektová soutěž o návrh řešení, jejíž časovou návaznost nelze v tuto chvíli předvídat,“ uvádí SPP v zadání soutěže.

S lokalitou a hledáním jejího využití má Česká Lípa dlouhodobé zkušenosti.

Kdysi zde stál například rozlehlý hostinec. Za minulého režimu ale soubor staveb chátral.

V následujících letech areál odkoupil soukromník s plánem na vybudování hotelu. Ten se ale nepodařilo uskutečnit a město majetek odkoupilo zpět. Vzhledem k rozpadu domů muselo zbytky památkově chráněných objektů za mnoho milionů korun zakonzervovat. Na radnici poté vznikl nápad vybudovat na místě divadlo, na jehož přípravu padlo až několik desítek milionů.

Byly vyhlášeny výsledky prestižní architektonické soutěže Brick Award 2018 [URL](#)

WEB, Datum: 20.06.2018, Zdroj: estav.cz, Total visits: 0

Dne 28. května 2018 byly ve vídeňské Albert Hall slavnostně vyhlášeny výsledky 8. ročníku mezinárodní architektonické soutěže Brick Award 2018, zaměřené na moderní a inovativní architekturu z keramických materiálů.

Cílem soutěže, kterou vyhláší společnost Wienerberger AG, je podpořit inovativní a kreativní přístup k tvorbě atraktivního obytného či pracovního prostředí a veřejných staveb. Významné je ukázat všestrannost použití a široký potenciál materiálů z keramiky, a to nejen zdicích prvků, ale i obkladů, střešních tašek či dlažeb.

Upozornit, že kromě estetických a funkčních požadavků tyto materiály splňují i stále vyšší nároky na technickou kvalitu, podmínky udržitelného rozvoje zahrnující energetickou úspornost, zdravé klima a možnost recyklace, a také aspekty sociální – finančně dostupné kvalitní bydlení.

„ Projekty, které soutěžily v letošním roce, zapůsobily na porotu inovativním duchem a kvalitou. Představují silné a kreativní architektonické koncepty pro trvale udržitelné a progresivní obytné prostory. Přitom stále mají na mysli nejdůležitější, referenční bod architektury – individualitu,“ komentuje letošní ročník soutěže Heimo Scheuch, CEO společnosti Wienerberger AG. „ Jsme hrdí na to, že tolik inovativních projektů přijímá současné společenské výzvy – vytváří dostupné, vysoce kvalitní obytné prostředí, a to s použitím keramických stavebních materiálů. “

Kategorie a ceny Soutěž se koná každé 2 roky a v letošním roce se zúčastnilo téměř 600 projektů ze 44 zemí celého světa. Ceny byly uděleny v pěti kategoriích: Příjemný domov, Společné bydlení, Společná práce, Sdílení veřejného prostoru a Stavba mimo kategorie. Kromě vítěze v každé kategorii byly uděleny dvě Hlavní ceny (za Společné bydlení a Sdílení veřejného prostoru) a dvě Zvláštní ceny (Sdílení veřejného prostoru a Stavba mimo kategorie).

Odborná porota Členy poroty byli architekti Vladimír Arsene z ateliéru Westfourth Architecture (Rumunsko),



Stephan Ferenzy za společnost BEHF Corporate Architects (Rakousko), Anne Kaestle z ateliéru Duplex Architekten (Německo), Marc Mimram ze studia Marc Mimram Architecture (Francie) a Jonathan Sergison z ateliéru Sergison Bates Architects (Velká Británie).

Výsledky soutěže a více informací najdete na stránkách Brick Award.

Most uvažuje o pomníku horníkům

TISK, Datum: 20.06.2018, Zdroj: Právo, Strana: 10, Autor: (ČTK, koc), Vytisknuto: 124 405, Prodáno: 73 570, Rubrika: Severozápadní Čechy

Město Most uvažuje o vybudování památníku horníkům, žádný takový ve městě zatím není. Monumentální dílo má být ve stylu moderního umění. Architektonickou soutěž na návrh by chtěla radnice vyhlásit na sklonku letošního roku.

Památník by měl být věnován horníkům a hornictví a obsahovat by měl i pietní složku pojící se s důlními neštěstími v regionu. „Dílo by mělo být zasazeno do centra města,“ uvedla mluvčí magistrátu Alena Sedláčková. Radnice už vytypovala čtyři místa. Dvě jsou u kulturního domu Repra a dvě poblíž divadla. Odhalení pomníku by se mohlo uskutečnit v roce 2021, kdy uplyne 40 let od důlního neštěstí v dole Pluto, při kterém zemřelo 65 havířů.

Region vydání: Právo - severozápadní Čechy

Ve finále soutěže na novou centrálu ČS v Praze jsou tři projekty [URL](#)

WEB, Datum: 18.06.2018, Zdroj: archiweb.cz, Autor: Kleihues Kleihues, Total visits: 193 815

Praha - Nová centrála České spořitelny na Smíchově se bude stavět podle jednoho ze tří návrhů, které se dostaly do finále architektonické soutěže. Mezi finalisty jsou projekty od rakousko-české architektonické kanceláře Baumschlager Eberle Architekten/Pavel Hnilička architekti, švédské Tham Videgard Arkitekter a německé Kleihues + Kleihues. O tom, který z návrhů bude realizován, se rozhodne na přelomu léta a podzimu. ČTK to dnes sdělil mluvčí ČS Filip Hrubý.

Centrála České spořitelny v jižní části projektu Smíchov City se začne stavět v roce 2021 a hotova má být o dva roky později. Nynější sídlo spořitelny je v Olbrachtově ulici v Praze 4.

Do soutěže, kterou spořitelna vyhlásila loni v září a která je dvoukolová, se přihlásilo 166 architektonických studií. Porota, složená ze zástupců banky a nezávislých odborníků, vybrala 15 firem z osmi zemí, které zpracovaly konkrétní návrhy podoby nového spořitelního kampusu. Z nich letos v březnu postoupilo do druhého kola šest návrhů a v červnu tři návrhy.

Sídlo spořitelny má mít podobu kampusu, jehož součástí budou vedle administrativních prostor služby využívané zaměstnanci banky a veřejností. "Věřím, že se náš nový kampus stane skutečným komunitním centrem obyvatel Smíchova i Pražanů, v němž budou moci zažít třeba také zajímavou výstavu či koncert. Velkou inspirací je pro nás v tomto smyslu vídeňská centrála Erste, která je přirozenou součástí komunitního života ve Vídni," uvedl generální ředitel ČS Tomáš Salomon.

Vlastníkem pozemků je developerská firma Sekyra Group a projekt dohromady zahrnuje 216.099 metrů čtverečních.

Česká spořitelna je největší banka v ČR podle počtu klientů, kterých má 4,7 milionu. Hlavním akcionářem je rakouská Erste Group.

Nábřeží Loučné i po roce budí rozpaky, ale usiluje o ocenění [URL](#)

WEB, Datum: 17.06.2018, Zdroj: svitavsky.denik.cz +1, Total visits: 31 643

Obsahové duplicity: 16.06.2018 - Svitavský deník

Litomyšl – Obnovené Vodní valy v Litomyšli jsou otevřené rok, ale město už čeká další investice do této lokality, jejíž rekonstrukce vyšla na třicet milionů korun.

dnes 08:08

„Bál jsem se, že proměnu valů veřejnost nepřijme, protože se kolem toho motali hodně mladí lidé. Ale teď po



roce víme, že to tam žije. Přesto musíme vychytat nějaké mouchy," uvedl starosta Radomil Kašpar. Více odpadkových košů Vysoká návštěvnost parku s sebou nese i jisté problémy. „Ukazuje se směr dalšího rozvoje a co je ještě třeba zajistit pro dobrou údržbu parku. Vzhledem k vysoké návštěvnosti má park například vlastního správce, bude také nezbytné navýšit množství odpadkových košů nebo upravit přístup k brodu, aby snesl větší zátěž," doplnila Jitka Přerovská, ředitelka Nadace Proměny Karla Komárka, jejíž grant umožnil obnovu nábřeží a která městu dočasně přispívá i na jeho další údržbu. Zatímco nové koše vyjdou město jen na několik stovek korun, výměna podlahy v pavilonu u Smetanova domu bude otázkou několika set tisíc korun. „Byl tam problém, že zvolená opuka na podlaze nevyhovovala při pořádání koncertů, a to z praktického hlediska. Když tam zvukaři postavili reprobodny, tak nebyly stabilní, proto musíme podlahu vyměnit," vysvětlil starosta Kašpar. Park sice bývá plný dětí, ale i po roce od otevření budí rozporuplné reakce. Některým rodičům dosud atrakce nepřirostly k srdci a považují je za nepraktické. „Na skluzavku se malé děti nemají šanci dostat, výstup je pro ně složitý. Bez pomoci se nesvezou ani na lanovce," míní Eva Dvořáková, maminka tříletého Honzíka. Valy ve finále přesto jsou proměněné Vodní valy mezi 145 díly přihlášenými do soutěže o titul Česká cena za architekturu 2018. Minulý týden se dokonce dostaly do užší nominace mezi 33 projektů. Kromě toho se Vodní valy objeví v prestižní publikaci, která každé tři roky představuje výběr současných počinů krajinářské architektury. Publikace Landscape Architecture Europe, za níž stojí stejnojmenná nevládní organizace a mezinárodní federace krajinářských architektů IFLA Europe, vyjde letos v létě.

Spor o stromy na plzeňském náměstí

TV, Datum: 15.06.2018, Zdroj: ČT 1, Strana: 7

Bohumil KLEPETKO, moderátor

Jiráskovo náměstí v Plzni se má po desítkách let dočkat radikální obnovy. Projekt úprav vzešel z architektonické soutěže a Plzeň s ním uspěla i v konkurenci 33 měst z celého Česka a získala na něj grant Nadace Proměny. Až potud šlo všechno úspěšně. Na odpor plány narazily až u místních obyvatel, kterým vadí, že by se tam mělo vykácet více než 90 ze 136 vzrostlých stromů.

Mirka VILDOVÁ, redaktorka

Jsou i 80 let staré a pamatují doby, kdy se tu před kostelem Panny Marie Růžencové dokončovala výstavba. Pohled, který se na žádném jiném plzeňském náměstí nenaskytne. Dvě třetiny kaštanů má teď ale jít k zemi. Kvůli obnově náměstí.

Jan FLUXA, místostarosta ÚMO Plzeň 2 /TOP 09/

Projekt je svojí povahou velmi rozsáhlý, je tam mnoho vstupů, mnoho požadavků: na parkování, na zklidnění dopravy.

Marek SIVÁK, architekt, plzeňský spolek Pěstuj prostor

Doprava by se měla přesunout z centra parku na jeho okraj a místo by se mělo stát prostupnějším a lépe využitelným.

Mirka VILDOVÁ, redaktorka

Vítězný architektonický návrh ale pobouřil místní obyvatele. Pod peticí už je podepsáno zhruba 800 lidí.

Hana BOROVÁ, iniciátorka petice



Množství stromů, které se mají kácet, je příliš vysoké.

Andrea VIDINIL, obyvatelka Jiráskova náměstí

Za prvé tu umřeme horkem a za druhé je to neestetické, nelíbí se mi to.

Mirka VILDOVÁ, redaktorka

Jenže zatímco část obyvatel hájí stromy a zeleň, ta druhá volá po rozšíření parkovacích míst.

Václav NOVÁK, obyvatel Jiráskova náměstí

Každý se tady potýkáme s tím, kde zaparkovat.

Hana TLUSTÁ, obyvatelka Jiráskova náměstí

Těch aut pořád narůstá, tak je třeba někam se poskládat.

Mirka VILDOVÁ, redaktorka

Radnice je připravená vyjít obyvatelům maximálně vstříc. A na architektech teď bude, vymyslet kompromis.

Jan FLUXA, místostarosta ÚMO Plzeň 2 /TOP 09/

Budeme se architektů dál ptát a jednat s nimi o tom, jaké jsou důvody pro to, že ty stromy mají zmizet.

Marek SIVÁK, architekt, plzeňský spolek Pěstuj prostor

Tak, jak to architekti navrhli, by to mělo fungovat nejlíp.

Mirka VILDOVÁ, redaktorka

S úpravami chce radnice začít za dva roky. Předpokládané náklady jsou 130 až 150 milionů korun. Náklady jsou vyšší i kvůli nutné rekonstrukci podzemní infrastruktury. Kanalizace je tady totiž ještě z konce 19. století. Mirka Vildová, Česká televize.

Nejlepší česká architektura

TISK, Datum: 14.06.2018, Zdroj: Týdeník Echo +2, Strana: 54, Autor: TEREZA KOZLOVÁ, Rubrika: Postavy

Obsahové duplicity: 17.06.2018 - echo24.cz [URL](http://echo24.cz), 16.06.2018 - echoprime.cz [URL](http://echoprime.cz)

Česká komora architektů vyhlásila třetí ročník České ceny za architekturu. Tentokrát se o titul ucházelo 145 děl, z nichž nyní mezinárodní odborná porota vybrala 33 užších nominací. Své práce mohli do soutěže přihlásit sami autoři, ale jejich přihlášení mohlo být iniciováno i členy Akademie České ceny za architekturu, která je složena z více než 300 českých architektů a dalších odborníků a osobností spojených s oborem. Jména finalistů ČCA a držitele hlavní ceny budou vyhlášena 19. listopadu.

Do soutěžní přehlídky České komory architektů se mohla přihlásit díla realizovaná na území České republiky mezi lety 2013 a 2017. Oproti prvním dvěma ročníkům vzrostl počet projektů dokončených teprve v předchozím roce – letos jsou téměř dvě třetiny realizací z roku 2017. Novostavby převládají nad rekonstrukcemi a činí rovněž přibližně dvě třetiny z přihlášených projektů. Potvrzuje se, že důležitým tématem výstavby v České republice zůstává bydlení, v letošním ročníku ČCA tvoří rodinné a bytové domy, rezidenční komplexy, chaty i chalupy



polovinu přihlášených děl. Za více než 2/3 projektů stojí soukromí investoři. U veřejných zakázek je pak větší podíl rekonstrukcí, tvoří skoro polovinu. Pouhé dvě stavby přihlášené do letošního ročníku přehlídky vzešly z architektonické soutěže s potvrzením regulérnosti od České komory architektů. Jde o přestavbu kina na multifunkční kulturní zařízení v Plané (viz Echo č. 19/ 2018) a obnovu nábřeží řeky Loučné v Litomyšli. Z pohledu investic jsou v letošním ročníku zastoupena jak díla drobná, tak i s vyššími investičními náklady (sem spadají především univerzitní a školní budovy či bytové komplexy). Třetina přihlášených realizací vznikla v Praze nebo Brně, z krajů vede v počtu děl ucházejících se o ocenění Středočeský kraj před Moravskoslezským, Zlínským, Jihomoravským a Plzeňským krajem. Nejméně staveb je z krajů Karlovarského, Pardubického a Ústeckého (vždy po dvou dílech). Typologicky tvoří polovinu přihlášených staveb projekty pro bydlení. Dále jsou zastoupena kulturní a společenská zařízení, školy a vzdělávací objekty nebo sportovní stavby. Velmi málo je veřejných prostranství či krajinářských počínů. Mezi přihlášenými najdeme tři sakrální stavby a také památky, například rekonstrukci hřebčína v Kladrubech nad Labem, národní kulturní památky. Stejně jako v předchozích ročnících je v soutěži zastoupeno minimum projektů, jejichž autorkami jsou ženy, ačkoli počet studentek a studentů architektury je dlouhodobě víceméně vyrovnaný. P

Lanškroun do čtyř let postaví u nádraží dopravní terminál

TISK, Datum: 13.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 17, Autor: (ČTK), Vytisknuto: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Kraj Pardubický

LANŠKROUN Město Lanškroun plánuje stavbu dopravního terminálu. „Vznikne u vlakového nádraží,“ řekl starosta Radim Vetchý. Termín dokončení očekává v roce 2022.

Jiná města v kraji, například Přelouč, své terminály již staví. Lanškroun ale neměl pozemky, jednání s vlastníkem trvalo tři roky. Město ho od Správy železniční dopravní stavby koupilo letos na jaře. „Odkup se připravoval poměrně dlouho. Nemohli jsme žádat o evropské dotace. Pevně věříme, že ještě nějaká výzva na terminály bude,“ řekl Vetchý.

Bez dotací město stavět nechce, Vetchý odhaduje, že terminál vyjde na 30 milionů korun, což by bylo pro rozpočet značnou zátěží. Terminál má spojit veřejnou a osobní dopravu, pohodlně odbavit cestující z vlaků, autobusů a nabídnout prostor pro auta i kola. „Z mého pohledu bude možná složitě propojit pro auta dvě klíčové ulice, Nádražní a Dvořákovu,“ řekl Vetchý.

Město vypsalo architektonickou soutěž, její výsledky vyhodnotí v polovině září. Parkoviště má mít 50 stání, tři místa budou pro krátkodobé stání a počítá se i s nabíječkou pro elektromobily. Autobusová část bude s pěti nástupišti, do kolárny se má vejít 50 až 100 kol, půjčovna by měla disponovat 25 bicykly.

U nádraží totiž končí cyklostezka z Rudoltic, město se chce stát výchozím bodem cyklistické turistiky. Součástí terminálu je i čekárna až pro 50 lidí, kde také bude informační panel s odjezdy a příjezdy vlaků a autobusů, záchody, bistro, nápojové automaty, informační místo pro turisty nebo úschovna zavazadel. „Budova nádraží nepatří městu. Město si musí postavit vlastní objekt,“ řekl Vetchý.

Budova dle katastru patří Správě železniční dopravní cesty, jednu místnost provozuje jako čekárnu s prodejem jízdenek. Zbylé prostory používá pro svůj provoz. Autobusové nádraží patří soukromému dopravci a je od vlaku vzdálené 400 metrů. „Dopravní terminál proto bude sloužit jako průjezdná zastávka autobusů,“ dodal starosta města Vetchý.

Region vydání: Mladá fronta DNES - pardubický kraj

Historicky největší stavba Univerzity J. E. Purkyně se dává do pohybu [URL](#)

WEB, Datum: 13.06.2018, Zdroj: ustecky.denik.cz +1, Total visits: 176 053

Obsahové duplicity: 13.06.2018 - decinsky.denik.cz [URL](#)

Ústí nad Labem – Univerzita začíná stavět budovu Centra přírodovědných a technický oborů (CPTO) UJEP. Rektor univerzity podepsal ve středu smlouvu se zhotovitelem.

„Pro univerzitu je tento podpis nesmírně důležitý a dá se nazvat historickým mezníkem. Čekali jsme na něj šest



let,“ upozorňuje rektor UJEP.

Investiční záměr pro novostavbu Centra přírodovědných a technických oborů UJEP byl zařazen do financování MŠMT v rámci ISPROFIN ve výši 550 mil. Kč rozhodnutím vlády ze dne 31. 8. 2011. Celková suma zahrnovala financování přípravy území pro novostavbu, přípravnou i realizační fázi.

Akce nesoucí název „UJEP – Novostavba budovy CPTO – Centrum přírodovědných a technických oborů v Kampusu UJEP“ si od té doby prošla mnoha komplikacemi, se kterými se UJEP musela vypořádat.

UJEP se rozhodla jít při hledání autora studie cestou skutečně kvalitního architektonického návrhu. „Vědomí odpovědnosti vůči ústecké veřejnosti a snaha zajistit pro kampus kvalitní návrh i architektonicky hodnotnou studii, přiměly předchozí vedení univerzity k tomu, že se spojilo s Českou komorou architektů a vyhlásilo soutěž o návrh. Byla to sice cesta zdlouhavější, ale garantovaná samotnými architekty a vedoucí ke kvalitnímu výsledku,“ říká Martin Balej.

Ke zveřejnění výsledků soutěže o návrh došlo dne 20. 7. 2015, na prvním místě se umístil návrh prof. Ing. arch. Petr Pelčáka. Na projektové dokumentaci vítězného návrhu pracoval tým prof. Pelčáka do konce března 2017.

UJEP následně vyhlásila veřejnou zakázku na dodavatele stavby.

„V době práce na projektové dokumentaci se situace na trhu pozemního stavitelství významně změnila a rozdíl rozpočtové ceny projektanta a následných nabídkových cen potenciálních dodavatelů stavby byl markantní,“ upozorňuje kvestor UJEP Ing. Leoš Nergl. „První zadávací řízení na dodavatele stavby muselo být zrušeno, neboť nabídku podal pouze jeden účastník s cenou, která převyšovala možnosti UJEP,“ doplňuje kvestor.

Proto bylo vypsáno opakované zadávací řízení. Ani tentokrát nedopadly výsledky soutěže pro UJEP lépe.

Univerzita obdržela 3 nabídky, z nichž nejnižší cena činila dokonce 700 mil. korun, tj. o 150 mil. korun nad částku, kterou UJEP disponovala. Rektor UJEP se tehdy obrátil jak na ministerstvo, tak na univerzitní senát.

„Jsem velmi šťastný, že nám ministerstvo školství v osobě ministra Roberta Plagy schválilo žádost o navýšení státní dotace pro tuto stavbu o 123 mil. korun. Bylo to významné rozhodnutí, které nám rozvázalo ruce a umožnilo pokračovat ve stavbě,“ děkuje rektor Martin Balej ministerstvu školství.

V připravované budově CPTO bude situována Přírodovědecká fakulta UJEP a částečně Fakulta životního prostředí UJEP, která bude využívat specializované laboratoře a jejich vybavení. Vysoce specializované přístroje budou využívat především studenti doktorského studia a akademičtí pracovníci pro svoji vědeckou a tvůrčí činnost, případně studenti ostatních fakult pro své závěrečné práce.

Česká studentská soutěž vyhrála Cenu EU

TISK, Datum: 12.06.2018, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 5, Vytlačeno: 32 670, Rubrika: Události

ČESKO

Studentská soutěž Český ostrovní dům se dočkala ocenění na evropské úrovni, když vyhrála v jedné ze čtyř kategorií Cen Evropské unie pro udržitelnou energii (EUSEW). Český ostrovní dům, původně informační centrum o udržitelných energetických řešeních, si nejvíce pozornosti získal stejnojmennou architektonickou soutěží. Výsledkem jsou dvě desítky postavených soběstačných domů.

Litomyšl roste. Chystá se i vznik nového sídliště s náměstím a školkou [URL](#)

WEB, Datum: 11.06.2018, Zdroj: rozhlas.cz, Autor: Fotobanka Profimedia, Total visits: 2 643 856

Litomyšl je jedním z nejrychleji se rozvíjejících měst Pardubického kraje. Roste i počet obyvatel a to přináší nároky na bydlení. Radnice proto připravuje další místa, kde by lidé i developeři mohli začít stavět.

Město má připravených několik míst, kde by mohly v budoucnu vyrůst rodinné i bytové domy. Jedním z nich je například lokalita v Husově čtvrti, říká starosta za KDU-ČSL Radomil Kašpar: „My bychom chtěli nějaké menší parcely a menší rodinné domky. Je projekt na Havlíčkově ulici, je tady další lokalita u nemocnice, kde v minulosti vyrostly nové čtyřbytové domy. Takže u nás to rozšiřování není v řádu týdnů, měsíců, ale ty lokality tady připravujeme.“

Radnice připravuje pro výstavbu rodinných domů i pozemky Na Prokopu. Studie na rozvoj tohoto místa je hotová, potvrdil Antonín Dokoupil, vedoucí oddělení rozvoje města: „V tuto chvíli je zpracována v lokalitě Na



Prokopu urbanistická studie na několik dvojdomků a dvě řadovky zhruba po sedmi domech. Chtěli bychom tuhle záležitost v dohledné době zveřejnit a hledat developera pro zainvestování.“

Nová školka i náměstí Na Lánech Velké sídliště by mělo vyrůst i na okraji Litomyšle, kde jsou zatím louky, doplnil starosta Kašpar: „Je to lokalita Na Lánech, jsou to lánské louky směrem ke Kornicům a v rámci územního plánu jsme si nechali zpracovat studii, která tam umisťuje jednak rodinné domy, jednak bytové domy a infrastrukturu, takže by tam mělo být i náměstí, mateřská školka a další. I v té souvislosti jsme v minulosti velmi bojovali za to, aby R35 nebyla blízko této lokality.“

Nákup úsekových radarů na měření rychlosti se litomyšlské radnici vyplatil. Od loňského do letošního června městu vynesly skoro 17,2 milionů korun. Redaktor Českého rozhlasu Josef Ženatý to zjistil na základě žádosti podle zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

Už teď má radnice připravené stavební parcely pro výstavbu rodinných domů U nemocnice. „V té lokalitě nad nemocnicí jsou pozemky zasíťované a my nabízíme developerovi, aby se tam nějak angažoval,“ říká starosta. Další parcely pro výstavbu budou připravené v průběhu jednoho až dvou let v Husově čtvrti.

Staví se i v Letohradě nebo Mýtě Prodej pozemků v lokalitě za pivovarem připravuje Vysokomýtská radnice.

Přijde tak o 10 hektarové pole, které je unikátní svou polohou přímo uprostřed města. Připravené parcely jsou nachystané pro stavbu rodinných a bytových domů.

Novou čtvrť bude mít zanedlouho Letohrad. V lokalitě Nad Bažantnicí teď panuje čilý stavební ruch. Zájem o volné parcely překvapil i samotnou radnici a ta proto chystá připravit pro výstavbu další pozemky.

A přibližně stovka nových stavebních parcel o velikosti zhruba 700 až 800 metrů čtverečných vznikne na okraji Pardubic ve Svítkově. Vlastní prodej se předpokládá ve druhém pololetí roku 2019.

Česká cena za architekturu má třiatřicet finalistů, prohlédněte si nejlepší novostavby [URL](#)

WEB, Datum: 11.06.2018, Zdroj: novinky.cz, Total visits: 67 165 622

Česká komora architektů zveřejnila 31. května na nominačním večeru třetího ročníku České ceny za architekturu stavby, které mezinárodní porota nominovala do prestižního výběru. Mezi nominovanými je i řada nově postavených rodinných domů, které se mohou stát inspirací pro ty, kdo uvažují o stavbě vlastního domu.

Soutěžní přehlídka staveb postavených nebo zrekonstruovaných na území České republiky v posledních pěti letech má sloužit k propagaci kvalitní české architektury a má upozornit na nejlepší stavby.

Nejčastějším tématem letošních nominací jsou podle pořadatelů stejně jako loni rodinné domy a vily, kterých je i s rekonstrukcemi třináct. Bytové domy jsou mezi nominovanými díly čtyři.

Dům se stodolou na Vysočině od Machar&Teichman a Dům nad vodopádem od Archoo

FOTO: Archiv soutěže Česká cena za architekturu, Peter Fabo, Jaroslav Svoboda

V kláně spolu soutěží velké stavební komplexy, nákladné stavby i drobná soukromá díla. Soutěž není členěna do kategorií. Šanci tak mají všechny stavby obdobnou, porota bere v potaz jejich účel i stavebníkové zadání.

Vila v Beskydech od TREF-Architekti a Bouda Černá voda od ADR, Petra Koláře a Aleše Lapky

FOTO: Archiv soutěže Česká cena za architekturu, Robert Žákovič, BoysPlayNice

Do letošního ročníku bylo přihlášeno celkem 145 děl. Podle České komory architektů letos převažují stavby vzniklé pro soukromé účely nad těmi veřejnými. Těch je mezi třiatřiceti nominovanými pouze sedm. Loni přitom tvořily polovinu.

Stavba s názvem Engel House od CMC architects

FOTO: Archiv soutěže Česká cena za architekturu, BoysPlayNice

Dvě nominované realizace z veřejných zdrojů vznikly na základě architektonické soutěže s potvrzením regulérnosti od České komory architektů. Jde o Kinonekino od Xtopix architekti a architektky Simony Ledvinkové a o Obnovu nábřeží řeky Loučné v Litomyšli od Rusina Frei architekti a Ateliero Partero.

Zajímavou stavbou ve veřejném prostoru je i dočasná rostlinná instalace Victoria Pragensis - Botanický Labyrint od Ilj architects a značky Haenke.

Kompaktní dům je dílem Ateliero 38.

FOTO: Archiv soutěže Česká cena za architekturu, Roman Polášek

A v jakých lokalitách jsou letos nejlepší stavby? Mezi nominovanými je nejvíc staveb z Prahy, dohromady osm.



Dalších pět je pak ve Středočeském kraji. Se čtyřmi díly je na třetím místě Jihomoravský kraj, který bodoval i v loňském ročníku.

Loňský finalista, atelier ADR, se letos dostal mezi nominované se dvěma realizacemi autorů Petra Koláře a Aleše Lapky v Krkonoších - s Pivovarem Trautenberk a Boudou Černá voda. Dva zástupce má i atelier Stempel & Tesař architekti – jde o přestavbu řadového domu v Praze a rekonstrukci a přestavbu mlýna na bydlení na Slapech.

Rodinný dům Neveklov od ateliéru Kunc architects

FOTO: Archiv soutěže Česká cena za architekturu, Jan Vrabec

Sedmičlenné mezinárodní porotě letos předsedá německý architekt Roger Riewe. Spolu s ním přihlášené realizace v letošním ročníku hodnotí porota složená z mezinárodních odborníků na architekturu.

Vilu s ateliérem navrhl Ateliér Menšík Skrušný.

FOTO: Archiv soutěže Česká cena za architekturu, Filip Kůřil

Vítěz Hlavní ceny i ostatní finalisté budou vyhlášeni na slavnostním galavečeru v pražském Foru Karlín 19. listopadu 2018. Na akci budou vyhlášeny i výsledky ocenění za výjimečný počin a ceny partnerů.

Den po galavečeru se v pražské Galerii Jaroslava Fragnera uskuteční vernisáž výstavy České ceny za architekturu.

U břehu Moravy má vyrůst letní kino, amfiteátr, hřiště i plovárna. Ale kdy? URL

WEB, Datum: 11.06.2018, Zdroj: idobryden.cz +1, Total visits: 53 695

Obsahové duplicity: 11.06.2018 - Dobrý den s kurýrem

Radnice v Uherském Hradišti odtajnila výsledky urbanisticko-architektonické soutěže na revitalizaci nábřeží řeky Moravy. Odborná komise vybírala z dvaceti návrhů, jako nejlepší označila nápad architektů z Chebu.

„I když Uherské Hradiště leží uprostřed úrodných polí a v blízkosti přírodních památek, projevy plnohodnotné krajiny v centru města jsou zanedbatelné. Ale právě řeka Morava má potenciál nedostatek nahradit. Snažili jsme se ji proto přirozeně vtáhnout do intravilánu a vytvořit lienární říční park,“ prozradil Boris Redčenkov, jeden z autorů vítězného návrhu, kteří přišli s několika zajímavými nápady, jak přilákat obyvatele k řece.

Na dnes de facto mrtvé břehy umísťují multifunkční sportoviště, dětská hřiště, městskou plovárnu nebo venkovní amfiteátr a letní kino. „Získali jsme partnera pro budoucí tvář nábřeží, teď dáme dohromady harmonogram dalších kroků. Od vernisáže do cíle nás však čeká dlouhá a finančně náročná cesta,“ reagoval Stanislav Blaha, starosta Uherského Hradiště. „Když jezdím po jiných městech, jen tiše závidím, jak řeku zakomponovali do veřejného prostoru a proměnili nábřeží ve vyhledávaný prostor k trávení volného času,“ přiznal starosta.

Zlín chce mít ve Velkém kině muzeum kinematografie

TISK, Datum: 09.06.2018, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 17, Autor: Milan Libiger, Vytisknuto: 150 328, Prodáno: 123 870, Rubrika: Kraj Zlínský

Zlínská radnice chce do říjnových komunálních voleb vypsát architektonickou soutěž na úpravy zavřeného Velkého kina. Jedná i o tom, že by v něm vzniklo muzeum kinematografie.

ZLÍN Od uzavření Velkého kina ve Zlíně, jež je jednou z architektonických památek z baťovské éry, uplynuly více než dva roky. Radnice teď plánuje, že by do podzimu vypsala architektonickou soutěž, z níž by vzešlo řešení na záchranu cenné budovy, která je kvůli špatné nosné konstrukci v havarijním stavu.

„Mám ambici, aby soutěž byla vypsána do konce volebního období. Může se to ještě zaseknout na nějakých vnějších vlivech, moc si to ale nepřipouštím,“ nastínil náměstek primátora Jiří Korec (ANO), který má tuto problematiku v kompetenci. Budoucím osudem Velkého kina se také průběžně zabývá odborná skupina, v níž jsou architekti (například uznávaný Josef Pleskot), statici, inženýři i představitelé zlínského filmového festivalu, který bude po otevření kina jedním z jeho hlavních uživatelů.

Teď je podle Korce téměř jisté, že se vnější vzhled kina vrátí do roku 1932, kdy bylo postaveno podle návrhu architekta Františka Lydie Gahury. Měly by zmizet přístavby po stranách a z budovy by se tak opět stala velká „krabice od bot“.



„Budeme se vracet úplně na začátek, to je na 99 procent jisté. Budova by se měla celá očistit“, plánuje Korec. Podle něho může být architektonická soutěž jednokolová či dvoukolová, otevřená nebo jen pro určitý okruh odborných firem, které mají s podobnými stavbami zkušenosti. „Odborníci nám doporučili, aby soutěž nebyla otevřená, ale abychom oslovili jen odborné firmy, které to umějí dělat a mají potřebné reference,“ naznačil Korec. Podle něho by se v prvním kole soutěže mohla řešit nosná konstrukce po technické stránce, ve druhém pak po vzhledové. K připravované soutěži vydali podmínky i památkáři.

„Pro nás je stěžejní původní nosná konstrukce. Otázka je, do jaké míry a v jaké podobě je možné ji zachovat. Měl by být kladen důraz na to, aby nebyla odstraněna celá,“ přiblížil Ladislav Buchta z Národního památkového ústavu v Kroměříži. „Objekt by se mohl očistit od přístaveb, ale není to striktní podmínka. Byl prohlášený za kulturní památku v 90. letech, kdy už tam byly. Byli bychom také rádi, kdyby hlediště zůstalo ve sklonu a neměnil se okolní terén,“ vyjmenoval Buchta.

Novinkou je, že radnice s Národním technickým muzeem v Praze plánuje, že by v kině mohlo vzniknout muzeum kinematografie, v němž by byly k vidění staré kamery či promítací přístroje.

„Muzeum řekne, kolik prostoru potřebuje. Jsou to jejich sbírky, které mají v depozitech. Musíme ale vyřešit způsob financování,“ řekl Korec.

„Chceme, aby to mělo nadnárodní úroveň. Nemá smysl dělat něco, co si návštěvník projde za pět minut a víckrát už tam nepřijde,“ doplnil. Opozice kritizuje vedení města už delší dobu, že přípravy rekonstrukce kina jdou velmi pomalu. „Jsme rádi, že se s tím konečně něco dělá. Mohlo to být dříve, ale lépe později než nikdy,“ reagoval opoziční zastupitel Antonín Prokeš (ČSSD). „Pokud jde o muzeum kinematografie, tak nejsem proti, pokud bude zachovaný původní účel kina,“ dodal.

Sál kina by měl mít multifunkční využití. Kromě promítání filmů by se tam mohly konat koncerty a společenské či sportovní akce. V úvahu přichází boxerské zápasy i soutěže v aerobiku, které se zde konaly už dříve.

Původní kapacita hlediště činila 2 270 míst, a přestože byla postupně snížena na 1 010 sedadel, šlo stále o největší kino s celoročním provozem v republice.

Muzeum by ukázalo unikáty

PRAHA Národní technické muzeum v Praze se může pochlubit zajímavými exponáty z oblasti kinematografie, které by se mohly objevit ve zlínském Velkém kině po jeho plánované rekonstrukci.

„Národní technické muzeum patří mezi ústřední instituce v České republice, které se zabývají dějinami kinematografie. Proto podporujeme snahy o zřízení muzea kinematografie ve Velkém kině a jsme připraveni se na jeho realizaci podílet,“ přislíbil ředitel Muzea elektrotechniky a médií Národního technického muzea Hynek Stříteský.

* Jaké předměty by mohly být ve Velkém kině vystaveny?

Ve sbírkách našeho muzea se nacházejí kamery, kopírky, projektory a řada dalších přístrojů, které naši filmaři používali od okamžiku zrození filmu na sklonku 19. století. Muzeum také uchovává řadu unikátů světového významu, například fragment projekčního pásu Emile Reynauda (francouzský vynálezce v oblasti praktické optiky a tím i jeden z předchůdců kresleného filmu – pozn. red.) z roku 1894, který figuruje na seznamu dokumentárního dědictví Paměť světa UNESCO.

* Promítaly by se tam filmové snímky?

Bez promítaných filmových ukávek by nebyl příběh kinematografie kompletní, bude však záležet na dohodě s dalšími institucemi, zejména s Národním filmovým archivem, se kterým naše muzeum spolupracuje.

* Za jakých podmínek by bylo ochotno vaše muzeum exponáty poskytnout?



Podstatná je dohoda s městem Zlínem. Naše muzeum je připraveno poskytnout pro přípravu muzea kinematografie své odborníky a zapůjčit sbírkové předměty. V České republice muzeum kinematografie neexistuje. Bylo však připraveno několik krátkodobých výstav, které dokazují, že český film si své muzeum zaslouží. Muzeum kinematografie ve Zlíně může být v tomto smyslu jedinečným podnikem, který svým významem přesáhne hranice zlínského regionu a možná i České republiky. (ill)

Architektonickou soutěž na rekonstrukci pěší zóny vyhrála skupina tří autorů [URL](#)

WEB, Datum: 05.06.2018, Zdroj: trutnovinky.cz, Total visits: 69 723

Celkem třináct návrhů bylo zasláno do architektonické soutěže na rekonstrukci pěší zóny v Horské ulici v Trutnově, kterou vyhlásilo město v listopadu minulého roku. Nad jednotlivými návrhy zasedla šestičlenná odborná komise tvořená pěti architekty a zástupcem města.

První místo získal společný návrh číslo 1 autorů - architektů Martina Hájka, Václava Hájka a Lukáše Kemra. Druhé místo obsadil návrh číslo 4 podaný autorem - architektem Michalem Rouhou ze společnosti Momentura. Předpokládaný odhad investičních nákladů, bez nákladů na záchranný archeologický výzkum, přijde na 30 milionů korun.

„Při přípravě zadání jsme kladli důraz na dostatek zeleně, vodní prvky, odpočinkové zóny a především funkční řešení prostoru. Musíme zajistit přístup pro zásobování místních obchodů a zároveň bezpečnost chodců,“ řekl starosta města Ivan Adamec, který věří, že po rekonstrukci už se dámy při chůzi na podpatcích nebudou bát zvrtnutí kotníku.

Trutnovská veřejnost bude mít možnost se s jednotlivými návrhy seznámit od 21. do 28. června, v pracovní dny od 9 do 17 hodin. Vystaveny budou ve foyer Společenského centra Uffo. Návrhy budou rovněž představeny v digitální podobě na webu města Trutnova www.trutnov.cz. Diskuse vedení města, autorů návrhů a členů poroty s veřejností se uskuteční ve čtvrtek 21. června v 15 hodin v sále Uffa.

(hyš, tz) redakce@trutnovinky.cz

Vizualice

Vysoké Mýto vyhlašuje výběrové řízení na městského architekta [URL](#)

WEB, Datum: 01.06.2018, Zdroj: archiweb.cz, Autor: Město Vysoké Mýto, Total visits: 193 815

Město Vysoké Mýto vyhlašuje výběrové řízení na konzultační a poradenskou činnost v oblastech architektury a urbanismu (městský architekt – externí konzultant). Hlavní náplní je konzultační a poradenská činnost v oblastech architektury a urbanismu města Vysokého Mýta a jeho místních částí pro potřeby města i veřejnosti. Lhůta pro podání přihlášky je do 29. 6. 2018 do 15.00. Přihlášku lze podat poštou na adresu Město Vysoké Mýto, B. Smetany 92, 566 01 Vysoké Mýto, nebo osobně do podatelny Městského úřadu Vysoké Mýto. Případné informace poskytne starosta Ing. František Jiraský, tel.: 465 466 124.